

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

Diplomová práce

Současné amatérské muzikály
v Jihočeském kraji s důrazem na muzikál
„Tep královské krve“

Vypracovala: Bc. Renáta Maršíková
Vedoucí práce: Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

České Budějovice 2017

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě, elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích 28.4.2017

Renáta Maršíková

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Martinu Voříškovi, PhD. za pomoc, rady a odborné vedení při vypracování mé diplomové práce.

Dále mé poděkování patří rodině za trpělivost a podporu během celého studia.

Anotace

Hlavním cílem mé diplomové práce „Současné amatérské muzikály v Jihočeském kraji s důrazem na muzikál Tep královské krve“ je představit autorský počín Gabriely Molové a Leoše Voronina muzikál Tep královské krve.

První kapitoly se věnují samotnému muzikálu v obecném pojetí, jeho historii, vzniku a vývoji. Další část zahrnuje stručné seznámení se vznikem amatérské činnosti a jejími potřebnými složkami. Další kapitoly se zaměřují na muzikálové produkce z Jižních Čech, jejich autory a prostředí, kde se odehrávají. Touto prací bych také ráda poukázala na úspěšnost ostatních amatérských muzikálů, které se na jihočeské scéně objevily v posledních pěti letech.

Klíčová slova

muzikál, vývoj muzikálu, amatérský soubor, autorský muzikál, Jižní Čechy

Annotation

The main goal of my diploma thesis „Contemporary amateur musicals in Southern Bohemia with emphasis on musical Tep královské krve“ is to introduce the authorial work of Gabriela Molová and Leoš Voronin, the musical Tep královské krve.

The first chapters focus on the musical in general, its history, creation and evolution. The following part includes a brief introduction of musical production in South Bohemia, its authors and environment in which the musicals take place. I would also like to point out, by means of this diploma thesis, the success of other amateur musicals, which occurred on the South-Bohemia scene in the last five years.

Key words

musical, evolution of musical, amateur ensemble, musical copyright, South Bohemia

Obsah

1	Úvod	7
2	Muzikál	8
3	Vznik muzikálu	10
3.1	Dějiny muzikálu ve světě	10
3.2	Dějiny muzikálu v Čechách do roku 1989	13
3.3	Muzikál v Čechách po roce 1989	16
4	Vznik amatérské činnosti	17
4.1	Organizace amatérské činnosti	19
4.1.1	Produkční	19
4.1.2	Dramaturg	20
4.1.3	Režisér	20
4.1.4	Výtvarník	21
4.1.5	Choreograf	21
4.1.6	Technické složky	21
5	Muzikálová amatérská představení v Jihočeském kraji	25
5.1	Jan Hovorka	25
5.1.1	Ledová Země	26
5.2	Vojtěch Adamčík	29
5.2.1	Muzikál Úděl Osudu	30
5.2.2	Muzikál Cyrano	33

6	Muzikál Tep královské krve	39
6.1	Charakteristika muzikálu	39
6.2	Autoři muzikálu	39
6.3	Děj muzikálu	45
6.4	Konkurz.....	47
6.5	Role a obsazení	48
6.6	Proces realizace	49
6.7	Hudební čísla.....	51
6.8	Příprava scény	52
6.9	Odehraná představení.....	54
6.10	Financování muzikálu	55
7	Závěr	57
8	Seznam pramenů a literatury	58
9	Seznam příloh	61

1 Úvod

Jako téma své diplomové práce jsem si zvolila současné amatérské muzikály v Jihočeském kraji, a to z toho důvodu, že jsem měla jedinečnou příležitost účinkovat necelé dva roky v amatérském muzikálovém souboru. Díky této muzikálové praxi jsem nasbírala spoustu zkušeností, které mohu využít dál i při své práci učitele hudební výchovy na základní škole. Dalším důvodem, proč jsem se rozhodla pro toto téma je, že město Milevsko je mé rodné město a jsem pyšná na to, že se může prezentovat svým vlastním muzikálem. Muzikál Tep královské krve je prvním a doufám, že ne posledním muzikálem, který se v Milevsku zrodil.

Na začátku této diplomové práce se setkáváme s kapitolou, která nastiňuje pojem muzikál a jeho obecnou charakteristiku. Zaměřím se také na složky hudebního divadla, které jsou nezbytné pro to, aby prostřednictvím jejich integrace ještě více podpořily právě hudební komunikaci.

V další části mé diplomové práce jsem se zaměřila na muzikál z pohledu jeho vzniku až po současný vývoj, jelikož o muzikálu nelze mluvit bez historických souvislostí. Zaměřila jsem se nejenom na popis vývoje muzikálu ve světě, ale i u nás. Další pozornost jsem věnovala amatérskému divadlu a jeho dílčím poznatkům. V této části se setkáváme i s organizací amatérského souboru, který se určitým způsobem liší od profesionálního pojetí divadla. Jedna z kapitol se dále věnuje současným tvůrcům muzikálů, kteří působí v Jihočeském kraji. Pro svoji diplomovou práci jsem si vybrala tyto tři autory - Jana Hovorku, Vojtěcha Adamčíka a Gabrielu Molovou. Jejich muzikály jsem měla možnost navštívit a v jednom z nich jsem i účinkovala.

Protože se chci věnovat hlavně mé muzikálové praxi, další části jsou zaměřené na muzikál Tep královské krve. Kapitoly pojednávají o vzniku muzikálu, vlastním ději, průběhu zkoušek, a tudíž i o samotné realizaci. V průběhu těchto kapitol popisují své vlastní zkušenosti a poznatky, které jsem získala během působení v muzikálovém amatérském souboru.

V této diplomové práci bylo hlavním cílem vytvořit dokument, ve kterém budou uceleny veškeré informace o muzikálu Tep královské krve.

2 Muzikál

Muzikál je hudebně-dramatický žánr, o jehož vzniku a původním znění můžeme jen spekulovat. Většina literatury odkazuje muzikál ke kořenům operety a jejím předkům, francouzské opeře comique, anglické opeře ballad-opera a německému Singspielu. Toto hudebně zábavné divadlo určené pro všechny věkové kategorie má své počátky v americkém divadle, které se až postupem času uvádělo i v ostatních zemích světa. Muzikál je forma populárního hudebního divadla, v němž se skloubí hudba, píseň, tanec a slovo dohromady. Je kladen velký důraz na muzikálové herce, jak po pěvecké, taneční, tak i herecké stránce. Přesné definice muzikálu však neexistují. Jde o pestré hudební divadlo, které lze jen těžko zařadit do nějaké formy. S jeho rychlým vývojem to není ani možné.¹

Název muzikál pochází z anglického „musical“, což je odvozený výraz od amerického pojmu „musical comedy, musical play nebo také musical drama“, který už svým názvem publiku vlastně vysvětloval, co se na jevišti bude odehrávat – hudební komedie. Jedná se o druh zábavního hudebního divadla pro široké spektrum publika, jenž se formoval ve dvacátých letech 20. století především v divadlech newyorské Broadwaye. V hudební složce se orientoval na současnou populární hudbu a moderní podobu zejména taneční hudby. Muzikál je nový žánr, který je několikanásobně hraničním druhem mezi hudebními a nehudebními divadly. Jde o druh tzv. trilingvního divadla, ve kterém se objevují mluvené, zpívané i taneční prvky divadla.²

Ivo Osolobě definuje muzikál jako druh divadla, které mluví, zpívá a tančí. Toto divadlo pro něj představuje jedinečné propojení těchto tří složek, které se v jiných případech nepoužívají. Tuto řemeslnou dovednost by však v současném pojetí divadla měl už ovládat každý herec. Pouze muzikál z ní učinil princip, který se předkládá jako speciální dovednost muzikálového herce.³

---

¹ PROSTĚJOVSKÝ, Michael. Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem. Brno: Větrné mlýny, 2008. Dokořán (Větrné mlýny). ISBN 978-808-6907-499., str. 21

² PAVLOVSKÝ, Petr, ed. Základní pojmy divadla: teatrologický slovník. Praha: Libri, 2004. ISBN 8072771949., str.184

³ SPURNÁ, Helena, ed. Hudební divadlo jako výzva: interdisciplinární texty. Praha: Národní divadlo, 2004. Knihovna opery Národního divadla. ISBN 80-725-8161-9., str.63

Pro vznik dobrého muzikálu existuje několik dobrých zásad, kterých by se měl držet každý režisér. Vůbec jedním z nejdůležitějších předpokladů pro vznik muzikálu jsou herecké výkony. Bez zvládnutí jevištního řemesla, společně po umělecké a fyzické stránce, všech zúčastněných nemůže být dílo dokonalé. To vše musí být také podpořeno po finanční stránce. Muzikál se totiž od pradávna pohybuje na komerčním základě a hlavním cílem těchto projektů je finanční úspěch. Proto skladatelé komponují takové melodie, které na jedné straně obecnost pohltí, splní tedy funkci pro úspěšný byznys, a na druhé straně bije jejich srdce pro umění.⁴

Muzikál do světa divadla přináší ve většině případů tematicky známé náměty, které se už osvědčily v jiných divadelních žánrech. Zkrátka se drží zaručené kvality, která jim zajistí úspěch, jako například Dracula, Excalibur, Johanka z Arku nebo Krysař. Pro diváka je důležité, aby byla správně vyjádřena myšlenková sdělnost celého příběhu, ale i vývoj a změna lidského osudu hlavních, či vedlejších postav.⁵ Na druhou stranu pro muzikál neexistují žádné hranice, které by ho jakýmkoliv způsobem limitovaly. Literárně i tematicky má mnohem větší svobodu, než např. opereta, díky které mu zajistí mnohem větší přízeň. V posledním čtvrtstoletí se po celém světě stala nedílnou součástí divadelního prostoru pro muzikály i nákladná technologie od překvapivých světelných efektů po jevištní mašinerii. Tyto technologie sice objevujeme v divadlech už odedávna, ale v dnešním pojetí a díky současnému vývoji jsou dokonalejší a samozřejmě i finančně náročnější. „Muzikálového diváka současnosti totiž nezajímá spatřit na jevišti věci možné, nýbrž nepředstavitelné. Muzikálový divák si zkrátka zvykl na pohybující se barikády, přistávající helikoptéry, padající lustry a jiné scénické efekty filmových dimenzí. Divák chce být oslňován a hýčkáán. A tak tomu bylo i v jeho minulosti. Nákladné scénické efekty však nesmějí být samoučelné, nýbrž musejí podpořit hlavní motivy příběhu.“⁶

Herectví, tanec a zpěv

Herectví je umělecká tvůrčí činnost, podílející se rozhodujícím způsobem na vzniku a existenci každého divadelního díla, které je tvořené optickými i akustickými

---

⁴ Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem, str. 22

⁵ BOR, Vladimír. Hudební filmy a muzikál. Praha: SPN, 1981., str. 31

⁶ Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem, str. 22

materiály, hercovým tělem, hlasem, nebo obojím. Hercem jsou v hudebním divadle nejenom zpěváci a tanečníci, ale i hudebníci, pokud jsou viditelně umístěni na jevišti.⁷

Divadlo předvádí za pomoci herců divadelní inscenace lidské jednání. Má-li ale herec zpívat, musí mít pro to nějaký důvod. Důvod nesmí být dán z vnějšku, ale vyplývat z předváděného příběhu, situace, postav atd.⁸ Muzikálový zpěv vychází z přirozené mluvy, a kromě zpěvního hlasu, využívá i hlasu mluvního.

Scénická hudba

Scénická hudba patří do výčtu složek, které jsou součástí každého muzikálového modelu. Označuje hudbu, která je určená k doprovodu představení. Jejím úkolem je podpořit aktuální dění, podkreslit náladu a zesílit napětí. Pomáhá vytvořit konkrétní situaci, aniž by bylo zapotřebí slovního propojení, ale zároveň může posloužit jen jako vedlejší kulisa při přetváření jedné scény na druhou.

3 Vznik muzikálu

3.1 Dějiny muzikálu ve světě

Zřejmě nejstarším předchůdcem muzikálu byl historický divadelní žánr hudebního divadla zvaný ballad-opera, který se rozvíjel na konci 17. a 18. století v Anglii. Ballad-opera byla charakteristická svým střídáním mluvené prózy a hudebními složkami (ouvertury, ansámby, songy nebo árie).⁹ Kolem roku 1728 zazářila Žebrácká opera v Londýně, kde se dočkala šedesáti dvou repríz a následně se pak vydala na své turné po světě. Uvedení Žebrácké opery Johna Gaye a Christopa Pepusche v newyorském Nassau Street Theater roku 1751 můžeme považovat za první premiéru hudebního divadla v Americe.¹⁰

Dalším předchůdcem muzikálu byla féerie. První z nich od Charlese Barrase, v překladu Černý hrbáč, byla neuvěřitelnou montáží Weberova Čarostřelce, Goethova Fausta a baletu La Biche au Bois. Na jevišti se snoubily činoherní pasáže s výstupy stočlenného baletu, artistická čísla a chytlavé melodie s texty ve dvojsmyslech.

---

⁷ Základní pojmy divadla, str. 111-112

⁸ OSOLSOBĚ, Ivo. Marsyas, Apollón-- a Dionýsos, 1996, str.42-43

⁹ Základní pojmy divadla, str. 28

¹⁰ VANĚK, Jan J. Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi: [Bára Basiková, Lucie Bílá, Jitka Molavcová, Daniel Hůlka, Kamil Střihavka, Jiří Suchý]. Praha: Knihcentrum, 1998. ISBN 80-860-5467-5., str. 7

Premiéra se odehrála 12. září 1866 v divadle Niblo's garden na newyorské Broadwayi. Navzdory délce představení, které přesahovalo pět hodin, dosáhlo představení v nepřetržité sérii 474 repríz. V té době dosáhl muzikál na rekordní počet představeních, který se nepodařilo v Americe dlouho překonat.¹¹

Třetím žánrem, který předznamenal éru moderního muzikálu, je minstrelské představení nebo také minstrelská show. Původně se jednalo o bělocha, který svou začernělou tvář a kudrnatými kadeři představoval černocho. Otroci se tak stali hlavním zdrojem zábavy. Zde se poprvé dostávala na jeviště hudba a specifický humor amerických černochů. Tím, že se postupně bělošské obyvatelstvo seznamovalo s černými otroky a jejich kulturou, mohla tak vzniknout nová forma představení.¹² Vše je ovšem bráno jen jako karikatura. Popularita minstrel show se rychle šířila a překročila nečekaně i hranice Spojených států amerických.

Jako další předchůdce muzikálu bychom mohli označit burlesku a vaudeville. Burleska je označována, jako jistý druh extrémního komična. Jde o komediální žánr, který se řadí do oblasti nižšího divadla. Burleska pracuje převážně s vážnými tématy, která jsou podávána zlehčujícím způsobem s nadsázkou a ironií. Tato varietní produkce se počátkem 30. a 40. let 20. století objevovala ve Spojených státech amerických se svlékacími scénami. Divadelní burleska posunula divadlo novým směrem. Velice rychle se šířila její obliba, ale zůstávala trnem v oku estetické kritice.¹³ Postupem času sice ubývalo divadelních burlesek, ale svlékacích slečen nikoliv. Na druhé straně nový jevištní útvar vaudeville byl naopak varietním programem bez nemravnosti a nestydatosti. Byl určený pro širokou veřejnost a inscenace mohly navštěvovat i ženy s dětmi. Tento žánr čerpal z operety, minstrelských představení a cirkusů. Posluchačům nabízel písničky, kouzelníky, akrobaty, cvičená zvířata a hlavně humor. Zřejmě proto si v 70. letech 19. století získal velkou oblibu.¹⁴

Do konce 19. století se divadlo za oceánem spokojovalo ponejvíce s importem evropských operet. Hrály se hlavně operety Offenbachovy a Millöckerovy. Jednoznačně, ale větší úspěchy slavily operety Gilbertovy a Sullivanovy, poněvadž

---

¹¹ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 7

¹² BEZ, Helmut, Jürgen DEGENHARDT a H.P. HOFMANN. Muzikál. OPUS, československé hudobné vydavateľstvo, n. p., 1987. ISBN 62-001-87., str. 17

¹³ Základní pojmy divadla., str. 36

¹⁴ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 9

americká kultura tíhla spíše k té britské kultuře. Dalším importovaným skladatelem byl také Čech Rudolf Friml, který se usadil v Americe a se svou operetní trojicí „Rose Marie, Král tuláků a Tři mušketýři dobyl Ameriku.¹⁵ Mezitím se americkému obyvatelstvu představoval další jevištní žánr podobný varieté a hudební komedii–revue. Byl inspirovaný Paříží a v celosvětovém měřítku byl nejupřednostňovanějším žánrem. Stal se divadelní formou číslo jedna. Jednalo se o skromnější děj, ve kterém oslavovali především krásu amerických dívek. Toto období mělo náhle rychlý konec, vinou nástupu hospodářské krize 24.října 1929, která do dějin lidstva vstoupila jako Black Friday, čili Černý pátek. Severoamerická burza utrpěla během několika dní asi patnácti miliardovou ztrátu a celý svět zaznamenal začátek nejhorší krize v dosavadních dějinách.¹⁶ Hospodářská krize se tak stala velkou školou pro všechny skladatele, ale hlavně jim umožnila se symbolicky vyjádřit pomocí písničky. Jako příklad uvádím píseň z hudební revue Americana: „Brother, can you spare a dime?“ (v překladu „Kámo, mohl bys postrádat šesták?“).¹⁷

Na začátku třicátých let se pokouší jít jinou cestou zejména Georg Gershwin se svou operetou *Of Thee I Sing* (O tobě pěji). Jde o satiru na prezidentskou kampaň. Autor pochopil, že je důležité věnovat se společenským událostem a touto cestou se držet i nadále. Autor by měl zkoušet stále nové a nové věci a nemít obavy z nevyzkoušených záležitostí. V roce 1935 se na scéně objevuje Gershwinova černošská opera *Porgy a Bess*. Skladatel zpracoval závažné téma, které se přiklonilo k aktuální politické kritice. I když je *Porgy a Bess* označována za americkou národní operu, dnes je řazena mezi muzikály.¹⁸

Ačkoliv se ve třicátých letech objevovalo aktuální téma nejisté hospodářské a politické společnosti, ve čtyřicátých letech požadovalo publikum dějiště v romantické sféře. Největšími dodavateli těchto romantických příběhů byli Richard Rogers a libretista Oscar Hammerstein. V březnu roku 1943 mělo premiéru dílo, ve kterém propojili všechny jevištní složky a je tak možné označit Oklahomu za muzikál, který se stal základním hudebním kamenem tohoto žánru.¹⁹ Jejich spolupráce tvořila neoddělitelnou jednotu a každý druhý rok vytvořili na Broadway jedno nové dílo.

---

¹⁵ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str.10

¹⁶ Muzikál, str. 24

¹⁷ Základní pojmy divadla, str. 185

¹⁸ Základní pojmy divadla, str.185

¹⁹ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str.16

„Po Oklahomě! (1943) následoval roku 1945 Carousel, 1947 Allegro, 1949 South Pacific, 1951 The King and I, 1953 Me and Juliet, 1955 Pipe Dream, 1957 The Sound of Music a až v roce 1958 porušili pravidelnost se svým Flower Drum Song.“²⁰ Dalším zlomovým bodem, a to nejenom v hudebním průmyslu, byl rok 1968. Příznačným muzikálem této doby se stal muzikál Hair, který zapůsobil především na mladou generaci, a to nejenom svou moderní rockovou hudbou, ale i nastíněním problémů mladé generace.²¹ Šedesátá léta patří do období, kdy se etabloval muzikálový repertoár, který se už běžně objevuje na našich divadelních scénách. Patří sem hry jako My fair Lady (1956), Don Quijote (1965) nebo West Side Story (1957).²² „Impuls novému vývoji však dal až britský skladatel Andrew Lloyd Webber, který se v průběhu let stal nejúspěšnějším a nejvýraznějším skladatelem muzikálů na světě.“²³ K jeho významným počínům patří Jesus Christ Superstar (1969), Evita (1976), Cats (1981), The Phantom of the Opera (1986)²⁴

Z celosvětového pohledu je nejúspěšnějším muzikálem ve své historii muzikál Les Mirábles na motivy stejnojmenného románu Victora Huga. Muzikál, který objevil pro angloamerický trh britský producent Cameron Mackintosh. Autorem tohoto díla je Claude-Michel Schönberg, který společně s Andrew Lloydem Webberem tvořil největší honoraci mezi muzikálovou produkcí.²⁵

3.2 Dějiny muzikálu v Čechách do roku 1989

Více jak deset let, budovali Jiří Voskovec a Jan Werich základy pro české hudební divadlo, které čerpalo zejména z amerických hudebních komedií a revue. Revue patří mezi předchůdce muzikálu nejenom v Čechách, ale i ve Spojených státech amerických. Jsou to zpravidla celovečerní představení, která se podobají rozsáhlým show. Revuální představení se skládají z početných čísel tanečních, scénických, hudebních a písňových. Revuální komika představuje humor, který si dělá legraci ze všeho, i z toho špatného. Jde o příjemnou zábavu pro všechny. Objevovaly se naopak i komornější revue, ke kterým řadíme například vůbec první hru Osvobozeného divadla tzv. Vest pocket revue, kterou napsali již zmiňovaní studenti Jiří Voskovec

---

²⁰ Muzikál, str. 51

²¹ Základní pojmy divadla, str. 186

²² Muzikál, str. 68

²³ Základní pojmy divadla, str. 186

²⁴ Základní pojmy divadla, str. 186

²⁵ Základní pojmy divadla, str. 187

a Jan Werich. Nedílnou součástí tohoto představení byla i hudba, kterou vybírali společně s Josefem Kysilkou, Jiří Voskovec a Jan Werich. Premiéra, která se konala v roce 1927, měla být zároveň derniérou, ale pro velký úspěch se uskutečnilo celkem ještě 208 zdárných repríz.²⁶

Revue tedy patřilo mezi základní tvorbu v prvních sezónách Osvobozeného divadla. Není pochyb o tom, že právě české revue vytvářelo cestu pro český muzikál.²⁷ Odhalení vůbec prvního českého muzikálu spatřilo obecnstvo na prknech Osvobozeného divadla v roce 1948, kdy Jiří Voskovec a Jan Werich uvedli svou první verzi muzikálu E.Y. Harburga a B. Lanea Finian's Rainbow, kterou upravili a zveřejnili pod názvem Divotvorný hrnec. Brzy po premiéře byl muzikál přenesen z divadla V+W do Hudebního divadla v Karlíně. Šlo vůbec o první úspěšné uvedení amerického muzikálu v Čechách.²⁸

„Historie českého muzikálu je ovšem dále zpřetrhaná. Nastala víc jak desetiletá pauza a první dovezené muzikály, které se po ní objevily, nebyly americké, ale evropské.“²⁹ V důsledku celkové společenské situace si nikdo netroufl provokovat americkým dovozem, a tak se na scéně objevil muzikál italský, např. Un paio d'ali autorů Pietra Garineiho a Sandra Giovanniniho, kterého bychom v českém překladu nazvali jako Pár křidel. Muzikál, který se vyznačoval rock'n'rollovými čísly, se i po zmírnění těchto čísel stal záminkou pro zákaz několika inscenací.³⁰

V šedesátých letech se už nastartovala éra velkých muzikálových západních hitů. Postupně se začaly objevovat na českých jevištích. Ačkoliv pojem muzikál nebylo už nic neobvyklého, inklinovalo se spíše k prvotnímu názvu, k moderní hudební komedii. Tato doba si zkrátka vyžadovala jednoduchost a nepříliš provokativní projevy. I když divadelníci s radostí objevovali nová a svěží díla, stále se se svými projevy chovali zdrženlivě.³¹ Český divák dostal možnost seznámit se s nejslavnějšími díly broadwayské muzikálové produkce, jako jsou My fair lady (1964), Hello Dolly! (1966) nebo West Side Story (1970). Samozřejmě provedení odpovídalo technickým

---

²⁶ Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem

²⁷ OSOLSOBĚ, Ivo. Muzikál je, když---. Praha: Supraphon, 1967. Hudba na každém kroku (Supraphon)., str. 149-155

²⁸ Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem, str. 99

²⁹ Základní pojmy divadla, str. 189

³⁰ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 21

³¹ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 22

možnostem, které tato doba domácímu prostředí umožňovala, včetně zpěvu bez technické podpory.³²

„Hlavní vývoj českého hudebně zábavného divadla se odehrával mimo tento proud, v tzv. malých divadlech, jež zprostředkovávala divadelní zábavu s pocitem generační sounáležitosti a mírného protestu v mezích zákona (viz *Kdyby tisíc klarinetů*, Divadlo Na zábradlí; *Jonáš a tingl-tangl*, Semafor; *Filosofská historie*, Rokoko; *Kytice* či *Faust*, Semafor)“³³

V padesátých letech již vznikala významná díla, která navázala na americkou tvůrčí duchapřítomnost. Hudební komedie *Sto dukátů za Juana*, skladatele Zdeňka Petra a mladého textaře Vladimíra Dvořáka, se dokonce dočkala vydání nesmrtelné písničky *Kristýnka* na vinylové desce. Písnička *Kristýnka*, která stála v čele této hudební komedie, se stala naším věčným evergreenem.³⁴

Dalším důležitým mezníkem ve vývoji českého muzikálu se stal i hudební film. V této epoše jednoznačně ovládl tuto kategorii filmový muzikál *Starci na Chmelu*, režiséra Ladislava Rychmana, z roku 1964. Tento film byl zhudebněn skladateli Jiřím Bažantem, Jiřím Maláskem a Vlastimilem Hárou. Téhož roku vznikl již zmiňovaný revuální film Jiřího Šlitra a Jiřího Suchého *Kdyby tisíc klarinetů*, který se zpočátku považoval za první filmový muzikál. Klarinety se hrály zprvu pouze v divadle a teprve pak vznikl film, což byla ve světě naprosto běžná praxe. Chyběly mu ale podstatné rysy, které muzikál ke svému vzniku vyžaduje: nosný příběh a hlavně postavu, se kterou by divák procházel po celou dobu příběhu. Největšího úspěchu dosáhl však v sedmdesátých letech filmový muzikál *Noc na Karlštejně*, na námět stejnojmenné divadelní hry Jaroslava Vrchlického. Z filmu pocházejí velmi známé písně skladatele Karla Svobody a textaře Jiřího Štáidla v podání Waldemara Matušky nebo Heleny Vondráčkové. V sedmdesátých letech éra filmových muzikálů ubývala. Muzikál patřil a stále patří mezi žánry, které jsou finančně náročné, a bylo velmi obtížné sehnat finance.³⁵

Významnou změnu zaznamenala divadla na začátku sedmdesátých let s rychle se vyvíjejícími žánry pop-music a rocku. Tato změna se například objevila v tvorbě

---

³² Hudební divadlo jako výzva, str. 56

³³ Hudební divadlo jako výzva, str.56

³⁴ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 22

³⁵ Hudební filmy a muzikál, str. 37

Jindřicha Brabce, který v adaptaci Aristofanovy Lisistraty vytvořil jeden z nejzábavnějších muzikálů této normalizační éry pod názvem Nejkrásnější válka. V osmdesátých letech se muzikál řadil mezi stálé složky repertoáru hudebních divadel. Šlo však stále pouze o prověřené tituly, nikoli novinky ze světových produkcí.³⁶

3.3 Muzikál v Čechách po roce 1989

Začátek devadesátých let patří jednoznačně do přelomového období. Uvolnily se vztahy mezi všeobecným kulturním prostředím a státem, vznikaly nové soukromé sektory v nejrůznějších odvětvích a tyto změny se samozřejmě dotýkaly i populární hudby. Se všeobecnou platností se po roce 1989 prosadily hudební styly všeho druhu, které samozřejmě zaznamenaly nejenom obrovský ohlas, ale i kritiku. Nejinak to bylo i v produkci muzikálů. Měnilo se, jak hudební, tak i sociální prostředí. Muzikál se zkrátka zařadil mezi oblíbený druh zábavy.

Vznikaly nové muzikály, které se po vzoru západních zemí soustředily hlavně na komerční produkci se sériovým provozem. Inscenace se uváděly, a i nadále uvádějí v sérii představení bez předem určené derniéry, vše se řídí úspěchem muzikálu u publika. Tuto éru sériové produkce odstartovalo české prostředí na počátku devadesátých let, a sice 25. června 1992 premiérou muzikálu podle předlohy Victora Huga Les Misérables (Bídníci), pod křídly producenta Adama Nováka. Tato inscenace znamenala zásadní krok pro české hudební zábavné divadlo, avšak nezaznamenala takovou odezvu, jako následující projekt. Uvedení rockového muzikálu Andrewa Lloyda Webbera Jesus Christ Superstar bylo velice úspěšné a přilákalo obecenstvo do jevištní arény divadla Spirála poprvé 22. července 1994. Stejně jako u Bídníků se o překlad libreta zasloužil Michael Prostějovský. Tomuto slavnému muzikálu bylo v době uvedení už třidvacet let. Svou světovou premiéru měl totiž už v roce 1971 na newyorské Broadwayi.³⁷

Muzikálům, kterým se podařilo na začátku 90. let prorazit a staly se skutečnými hity, ale mnoho nebylo. Mezi neúspěšný projekt můžeme zařadit např. další projekt producenta Adama Nováka, 451 stupňů Fahrenheita, který se shledal s velkým neúspěchem. Už při premiéře byl ohlas publika velice chladný a koncem sezóny muzikál v tichosti skončil. Uváděly se ale nejenom muzikály zahraniční, ale i muzikály

---

³⁶ Základní pojmy divadla, str. 189-190

³⁷ Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi, str. 70

z domácí produkce, které ovšem vycházely většinou podle zahraniční literární předlohy (Dracula – Karel Svoboda, Kleopatra – Michal David, Hamlet – Janek Ledecký, Johanka z Arku – Ondřej Soukup, Galileo – Janek Ledecký, Excalibur – Michal Pavlíček).³⁸

Mezi scény, kde se uvádějí produkce pražských muzikálů, patří například Hudební divadlo Karlín, Goja Music Hall, Kongresové centrum Praha, Divadlo Broadway, Divadlo J. K. Tyla, Divadlo Kalich a Divadlo Hybernia. Původní muzikálové produkce spadají rovněž do repertoáru stálých divadelních scén: Městské divadlo Brno, Divadlo na Vinohradech, Divadlo Na Fidlovačce a další. V posledních patnácti letech můžeme zpozorovat na české scéně řadu muzikálů, které inklinují ke komerční sériové produkci. Přijít s nějakou kvalitní inscenací se zdá nejspíš velmi komplikované. Divadla se snaží přilákat diváky známými a populárními tvářemi, které jsou ve světě muzikálu na špici. Diváci jsou tímto uspokojeni, protože vidí své oblíbené hvězdy a muzikály se tak stále tvoří podle stejného receptu. Na jedné straně velké množství blikajících světýlek, vyjíždějící herci z propadel a choreografie pojaté „čím více, tím lépe“ po všech stránkách. Na straně druhé, ale velice průměrná podíváná.

4 Vznik amatérské činnosti

Amatérská divadla jsou dnes zřizována, jako neziskové organizace, které svůj výtěžek převážně investují do svých činností. Nejčastěji používané právní formy typu spolky nebo obecně prospěšné společnosti. Nicméně jejich činnost jim nezaručuje stabilitu a často se potýkají s finančními komplikacemi. Zároveň se jim ale také otevírají nové možnosti a mohou se svobodně rozvíjet bez ohledu na vládnoucí složky, které by je v jejich rozvoji mohly částečně omezovat.

Amatérská divadla mohou fungovat v rámci těchto organizací:

1. Spolek

Účelem spolku a jeho všech členů je uplatňovat zájem, který vede k uplatňování společného zájmu. Spolek mohou založit minimálně 3 osoby, které vedou se zájmem, spolu s ostatními dobrovolníky, společnou jednotnou a samosprávnou činnost. Převážně

---

³⁸ Základní pojmy divadla, str. 190

jde o neziskové organizace, které jsou zapsané ve spolkovém rejstříku. Ve svém názvu musí obsahovat slovo spolek nebo zapsaný spolek. Veškeré zisky z činnosti spolku lze použít pouze pro spolkovou činnost včetně její správy.³⁹

2. Obecně prospěšná společnost

Obecně prospěšná společnost je jednou z dalších právních forem neziskových organizací, která se zakládá za účelem provozování kulturních služeb na území České republiky. Zakladateli mohou být fyzické i právnické osoby na základě zakladatelské listiny, zapsané po podpisu smlouvy v rejstříku obecně prospěšných společností vedené příslušným soudem.⁴⁰

Jedním ze zdrojů finančních prostředků představuje pro amatérská divadla sponzoring. Jedná se o obchodní vztah, který se vyznačuje principem výměny „něco za něco“. Sponzor podporuje organizaci například formou finančních prostředků a na oplátku uvádí organizace sponzora na propagačních materiálech. Díky této asociaci dochází k marketingovému přínosu sponzora, a to především k jeho zviditelnění. Dalším a v poslední době velice oblíbeným zdrojem financování je tzv. Crowdfunding. Crowdfunding je způsob financování získávání prostředků, kdy je osloven větší počet jednotlivců, který přispívá svým menším obnosem k cílové částce. Crowdfunding můžeme v podstatě označit za tzv. veřejnou sbírku. Pro získání těchto prostředků se nejčastěji využívá prostředí internetu, které svým snadným přístupem umožní vyhledat veškeré přihlášené projekty, produkty nebo společnost. Mezi nejvyhledávanější crowdfundingové servery patří Hithit.cz, Startovac.cz, Kreativcisobe.cz, Fondomat.cz nebo také Nakopni.me.

Na úvod o problematice amatérské činnosti je třeba říci, že umělecká amatérská činnost je složitá nejenom z organizace této činnosti, ale i z hlediska tvořivé dobrovolné práce. Představuje jakousi syntézu zájmu, ochoty a lásky k divadlu, vědomostí a schopnost členů souboru, kteří inklinují k různým činnostem, potřebným na uskutečnění divadelního představení.⁴¹

---

³⁹ Zákony II/2016: Občanský zákoník... Český Těšín: Poradce, 2016. ISBN 9771802827164. ISSN 1802-8268.

⁴⁰ Zákony II/2016: Občanský zákoník... Český Těšín: Poradce, 2016. ISBN 9771802827164. ISSN 1802-8268.

⁴¹ LICHARDOVÁ, Olga. Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory. Bratislava: Osvetový ústav, 1979, str. 10

Divadelní organismus je ve skutečnosti velmi složitý, a to ve smyslu organizace všech uměleckých i neuměleckých složek. Evidentním organizátorem a dirigentem, u kterého se sbíhají všechny umělecky tvořivé, pedagogické, technické i organizační nitky přípravy divadelní inscenace, je režisér.⁴²

Protože jde o dobrovolnou činnost, o práci mimo vlastní zaměstnání, kterou by ani na chvíli neměl žádný člen pociťovat jako zbytečnou tíhu, musí být nároky na jednotlivé členy souboru úměrné jejich možnostem, schopnostem a situacím. Není možné naložit celou zodpovědnost za vedení, repertoár, nastudování hry, organizační, a dokonce administrativní práce na ramena jedné osoby. Obvykle se jedná o režiséra, dramaturga a vedoucího v jedné osobě. Ani režisér, doslova zapálený pro práci v divadelním souboru, nevydrží dlouho se silami a nervy. Kvůli tomu může negativně ovlivnit celkovou atmosféru již během zkoušek. Nastudování hry je totiž velice organizačně a administrativně náročné a již znechutilo nejednoho schopného režiséra.⁴³

4.1 Organizace amatérské činnosti

Přesný recept na to, jak můžeme práci v divadelním souboru zkombinovat, nebo rozdělit, nelze přímo rozložit do detailů. Můžeme se ale podívat na základní schéma, podle kterého by se mělo vedení členit:

- a) produkční
- b) režisér
- c) dramaturg
- d) výtvarník
- e) choreograf
- f) technické složky

4.1.1 Produkční

Produkční je zodpovědný za celkové vedení a činnost souboru. Zastupuje soubor při řešení základních záležitostí a existenčních otázek ve styku s jinými orgány

---

⁴² Metodické minimum pro začínající ochotnické súbory, str. 11

⁴³ Metodické minimum pro začínající ochotnické súbory, str. 14-15

a organizacemi. Vede pracovní schůzky, porady vedení i celého souboru a stará se o vyhovující podmínky pro jeho činnost. Řeší případné spory ve vedení i v souboru a vystupuje na veřejnosti jeho jménem. Získává nové partnery (sponzoring), zajišťuje propagaci, vyřizuje potřebné záležitosti ohledně financí a financování. Zkrátka zastupuje soubor v hlavních tvůrčích a organizačních funkcích. Na jedné straně pomáhá vytvářet umělecké ideje a na straně druhé se stará o to, aby přilákal diváka, který se na představení přijde i vícekrát podívat.⁴⁴

Produkční nemusí být aktivním členem v tom smyslu, že by byl přímo zainteresovaný na tvorbě a realizaci inscenací, ba naopak. Je vhodné, i když disponuje uměleckými ambicemi, aby si zachoval vůči realizačnímu procesu odstup, aby se mohl věnovat skutečnému vedení důsledněji a bez ztráty objektivit.⁴⁵

4.1.2 Dramaturg

Dramaturgem je označován ten, kdo vybírá hry, které se budou nadcházející divadelní sezónu hrát. Je prvním poradcem v otázkách přístupu k dramatické literatuře, v chápání charakteru, stylu a žánru hry, na které bude soubor pracovat. Studuje dramatickou literaturu, sleduje novinky domácí i zahraniční produkce a vytváří užší výběr her, které předkládá vedení souboru. Po poradě, nejčastěji s režisérem, sestavuje dramaturgický plán na následující divadelní sezónu. Při výběru repertoáru musí brát ohled na cíle souboru, složení a schopnosti herců, a hlavně musí brát zřetel na přitažlivost hry pro diváky. Pomáhá režisérovi s přípravou režijní koncepce a přednesu hry s dramaturgickým rozbohem na úvodní fázi zkoušek.⁴⁶

4.1.3 Režisér

Režisér je nejenom uměleckým vedoucím, ale i pedagogem. Přípravuje si režijní rozbor hry i plán jednotlivých pracovních fází a zkoušek. Navrhuje obsazení jednotlivých hereckých postav a při tom by měl postupovat maximálně objektivně, v zájmu uměleckého růstu herců. Režisér je svým vlastním tvůrcem, který si podle svého nejlepšího vědomí a svědomí přizpůsobuje hru své představě, ale zároveň porovnává svou představu s autorovým původním záměrem díla tak, aby posoudil nejlepší možnost jeho realizace. Režisér svou představu konfrontuje s dalšími

---

⁴⁴ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 15-16

⁴⁵ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 16

⁴⁶ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 17-18

spolupracovníky, jako jsou výtvarník, hudební skladatel, choreograf, osvětlovač a další techničtí pracovníci, kteří se podílejí na technické realizaci scény.⁴⁷

Je dobré, když v souborech, ve kterých pracuje zkušený režisér, zaštitili někoho i do funkce asistenta režiséra. Jeho stálý kontakt s prací režiséra je zárukou, že vnikne do problematiky režijní práce a může režiséra zbavit břemene od mnohých povinností a dílčích prací.⁴⁸

4.1.4 Výtvarník

Funkce výtvarníka spočívá především ve vytváření výtvarných a materiálních řešení, jako jsou kostýmy, masky a všemožné rekvizity. Výtvarník dále navrhuje výtvarné řešení k jednotlivým inscenacím a radí při jejich výrobě. Pokud nejsou v souboru podmínky pro samostatnou scénografickou a scénicko-výrobní práci, zabezpečuje scénické návrhy a dodání výpravy, případně přizpůsobuje hotovou scénu z půjčovny nebo převzatou z profesionálního divadla.⁴⁹

4.1.5 Choreograf

Úkolem choreografa je tvůrčím způsobem vytvářet a nastudovat taneční, či pohybové složky inscenace. Jeho činnost úzce souvisí s hudební a výtvarnou složkou.⁵⁰

4.1.6 Technické složky

Pro zabezpečení řádného průběhu představení a zkoušek musí být v divadelním souboru další spolupracovníci. I u nich platí zásada, že by měli být stálými členy kolektivu, kteří se účastní vnitřního života souboru, pocítují zodpovědnost za jeho úspěchy i neúspěchy a zajišťují tak hladký průběh umělecké produkce.⁵¹

Divák si jich často ani nevšimne. Uvědomí si je jen v případě, kdy z nedbalosti, špatnou manipulací nebo technickou poruchou naruší chod představení. Někdy se může narušit tak, že všechna práce herců a režiséra vyjde vniveč. Každý z nás byl určitě někdy svědkem toho, kdy se při „aktšlusu“ nezavřela opona a herec stál bezradně na jevišti jako živá socha. Někdy zase scénické zvuky přehlušily řeč herce, jindy hlas

⁴⁷ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 17

⁴⁸ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 17

⁴⁹ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 18

⁵⁰ BERNARD, Jan. Co je divadlo. Praha: SPN, 1983. Pomocné knihy pro žáky (Státní pedagogické nakladatelství), str. 249

⁵¹ Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory, str. 20

v reproduktoru skřípal tak nesrozumitelně, že divák i herci měli jen jedno přání, odejít z jeviště. A když se v rozhodujícím okamžiku nedostaví další postava na jeviště, či herci vypadne text, to je pak další nepříjemný moment.⁵²

Pomocné funkce mohou být obsazeny i herci, kteří se právě neobjevují na scéně. Přispívá to nejenom k lepšímu pochopení při zaučení se nové funkci v pomocné složce, ale i k vzájemnému sblížení členů souboru. Rozhodně je však neúnosné, aby se herec, který si má mezi jednotlivými výstupy oddychnout a soustředit se na další scénu, zabýval rekvizitami, přenášel kulisy nebo nábytek. To, že herci na konci představení pomáhají a nakládají rekvizity s kulisami, už patří ke specifikům amatérského divadla. Činí to jako samozřejmost a zaslouží si obdiv, že i po svém výkonu neodjedou domů, ale pomohou vrátit vše na původní místo, aby i na další představení bylo vše připravené.⁵³

Mezi pracovníky umělecko-technického okruhu řadíme tyto členy:

Inspicient

Inspicient je technicko-organizační pracovník, který se stará o pořádek na jevišti i v zákulisí. Zajišťuje hladký průběh při zkouškách i představeních. Stará se, aby byly vždy připraveny na scéně všechny rekvizity. Dbá na to, aby se všichni členové souboru nacházeli před začátkem představení v divadle, koordinuje herce včas na scénu a dbá o přesné nasazení hudebního doprovodu. Inspicient by měl disponovat dobrými komunikačními schopnostmi a pamětí. Jeho práce musí být systematická a mezi jeho pracovní prostředky patří hlavně komunikační technika.

Nápověda (Suflér)

Divadelní nápověda patří mezi důležité činitele při zkouškách, a i při představeních. Někdy je herec výborný improvizátor a pomoc nápovědy tedy nepotřebuje. Situaci popíše vlastními slovy. V některých případech se však herec až do poslední chvíle, než se chytne, od nápovědy neodtrhne.

Tato činnost se zdá velmi jednoduchá, jak by se na první pohled zdálo, avšak suflér musí ovládat bravurně čtecí projev, disponovat perfektní výslovností a rychle se

---

⁵² Metodické minimum pre začínajúce ochotnicke súbory, str. 21

⁵³ Metodické minimum pre začínajúce ochotnicke súbory, str. 21

orientovat v čteném textu. Při představeních sleduje herce na jevišti a duchapřítomně reaguje na domluvené signály.

Kostymér

Kostymér zajišťuje garderobu pro divadelní herce. Jeho úkolem je nejenom šít, zajistit nákup a úpravu kostýmů pro jednotlivé postavy, ale zároveň pomáhat hercům při oblékání během jednotlivých vstupů. Po představení uskladňuje a přepravuje kostýmy zpět na své místo. Předpokladem pro tuto úlohu je také estetické cítění, spolehlivost a pečlivost.

Maskér

Práce maskéra při divadelních představeních obnáší líčení a maskování divadelních postav. Spolu s režisérem konzultuje charakter postavy a děj tak, aby jeho návrhy a aplikace líčení a masek odpovídaly té určité době. Maskér spolupvytváří i účesy a další speciální efekty, které napomáhají dotvořit charakteristiku postav.

Estetické cítění, spolehlivost i pečlivost patří také mezi předpoklady k potřebným požadavkům k této činnosti maskéra.

Rekvizitář

Rekvizitář je pracovník, který obstarává potřebné rekvizity pro divadelní představení, zajišťuje jejich úpravu a aranžuje je. Pod rekvizitami rozumíme nejrůznější předměty, které slouží k doplnění jeviště. Před každým představením musí být rekvizita vždy na svém místě tak, aby herec mohl nahmátnout poslepu tu věc, kterou momentálně potřebuje.

Osvětlovač

Osvětlovač má na starosti osvětlení scény pro divadelní představení. Osvětlovač by měl být člověk, který se vyzná v elektrotechnice a umí pracovat se světelnými zdroji.

Zvukař

Zvukař má v dnešní době stále významnější funkci. Zvukař má na starosti správné fungování ozvučovací techniky, mikrofonů a reproduktorů. Nastavuje zvuk tak, aby ve výsledném projevu zněl přirozeně a nedocházelo ke zkreslování slov a hlásek.

Při své činnosti využívá mixážní pulty, mikrofony, reproduktory a přispívá svou fantazií k úspěšné realizaci divadelního představení.

Kulisáci

Kulisáci by neměli chybět v žádném souboru. Jde o práci, která vyžaduje fyzickou zdatnost, jelikož se jedná především o montáž a demontáž scénické stavby na jevištích, přestavby scény nebo jde o obsluhu jevištní mechanizace. Jejich zručnost a rychlost hraje při přestavbách scény klíčovou roli, neboť ovlivňuje náladu a napětí obecenstva při dalším vnímání příběhu představení.

Kulisáci jsou další složkou, která napomáhá při vytváření komplexního díla a dobrý kolektiv by si měl jejich práce vážit, stejně jako ostatních.

Oponář

Oponář vykonává nesmírně zásadní roli během představení, která může ovlivnit vyznění celého děje a snahu herců. Oponář by měl vystihnout správný okamžik, kdy je nutné otevřít nebo zavřít oponu, aby posilnil charakter celé inscenace. Většina divadel vlastní plyšovou zatahovací oponu, která se rozhrnuje ze středu do stran.⁵⁴

Zároveň ne všechna divadla disponují oponou. Obzvláště pro zájezdní divadelní představení, kdy během představení dochází ke změně scén, to může představovat značnou komplikaci. Nicméně i bez opony získává představení jiný specifický náhled na jevištní scénu a divák není tímto vizuálně oddělen. V dřívějších amatérských divadlech nebo inscenacích funkci oponáře vykonával dokonce sám ředitel, režisér nebo herec na scéně.

V této kapitole jsem se snažila vystihnout základní informace o lidech, kteří se podílejí na přípravě a průběhu celého představení. Důležité je zdůraznit, že právě organizovanost jednotlivých činností přispívá ke správnému fungování celého souboru a svou vlastní tvůrčí prací a kolektivní atmosférou přispívají ke vzniku jevištního díla.

---

⁵⁴ Základní pojmy divadla, str. 204

5 Muzikálová amatérská představení v Jihočeském kraji

Muzikály se odjakživa řadily spíše mezi čistě komerční záležitost, ve které jsou obsazováni herci z řad známých osobností. Propagují je masovou reklamou, avšak kvalita bývá často na jiné úrovni, než by divák očekával. Tyto muzikály ztrácejí svou uměleckou hodnotu a divadla fungují spíše jako továrna na muzikály. Nějaký čas tento princip funguje. Lidé se jdou podívat na své oblíbené herce a zpěváky, ale nezanechají v nich žádný umělecký prožitek a pomalu je již unavují. Jeden z ideálních příkladů dobře vytvořeného muzikálu je, když si po představení budou lidé zpívat muzikálové písně, které během představení zazněly nebo mají chuť navštívit muzikál znova.

Česká muzikálová tvorba se v dnešní době objevuje ale i na scénách, která spadají mimo kontext profesionálního divadla. Provozuje se v amatérských i poloprofesionálních podmínkách, neboť se muzikály stále řadí mezi oblíbené a vyhledávané žánry a je třeba na tuto poptávku pružně reagovat. Vzhledem k technickým, finančním a hodnotovým nárokům jsou samozřejmě tato představení méně dokonalá a musíme k těmto produkcím přistupovat s odstupem. I když se regionální divadla nebo soubory nemohou většinou reprezentovat známými hvězdami, tak i přesto se některá amatérská představení mohou přiblížit těm profesionálním.

V rámci Jihočeského kraje můžeme zaznamenat hudební autorské počiny, které shledávají nebývalé úspěchy. Mezi ně patří autoři Gabriela Molová (Český muzikál aneb Putování za hvězdou, Tep královské krve), Vojtěch Adamčík (Úděl osudu, Cyrano) a Jan Hovorka (Ledová země). V následující části své diplomové práce postupně představím jednotlivé muzikály spolu s jejich autory.

5.1 Jan Hovorka

Jan Hovorka se narodil 5. dubna 1987 v Prachaticích. Absolvoval Konzervatoř a Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích, obor hra na klarinet u pana profesora Václava Hrušky. V současné době vyučuje na ZUŠ v Prachaticích klarinet, zobcovou flétnu a saxofon. Na Vyšší odborné škole sociální a Střední pedagogické škole v Prachaticích vyučuje hudební výchovu a hru na hudební nástroj. Dále je členem

hudební skupiny TopBand, dechové hudby Libkovanka a Klarinetového souboru Prachatice z.s.⁵⁵

K napsání písni pro připravovaný muzikál Ledová země oslovily Jana Hovorku Marcela Haspeklová a Petra Kůsová. Vždy bylo jeho tajným snem vyzkoušet si, jaký je to pocit, napsat si melodii k nějakému textu. Byl velmi rád, že tuto příležitost dostal. Během představení zajišťoval Jan Hovorka se svými kolegy živé hudební doprovody. Doprovod tvořilo pět mladých muzikantů, a dokonce dva z nich byli žáci ze třídy Jana Hovorky.⁵⁶

5.1.1 Ledová Země

Ledová země je autorský muzikál Jana Hovorky, Marcely Haspeklové a Petry Kůsové, hraný divadelním spolkem Dutam. Spolek, fungující již od roku 1997, se v prvním desetiletí od svého vzniku skládal z velké části ze studentů Střední pedagogické školy a Vyšší odborné školy sociální v Prachaticích. Postupem času byl rozšířen soubor o členy z řad nejenom studujících, ale i pracujících. V souboru se za celou dobu své existence objevilo přes sto tváří a dalších čtyřicet pět se podílelo na výrobě kostýmů, osvětlení a hudební produkci. Z dvanácti nastudovaných her je jedenáct napsáno režisérkou Marcelou Haspeklovou na motivy literárních předloh. Poslední, a to muzikálové představení, je již jejím autorským dílem.⁵⁷

Synopse

Možná, že se vám někdy stává, že se v průběhu života vaše cesta neustále setkává, protíná a rozchází s životní cestou druhé osoby. Ať už se na rozcestí rozhodnete jakkoliv, vždy se vám v životě znovu objeví. Johana a Jirka se na své cestě snaží najít životní energii, která prozáří a roztaví ledovou krustu obklopující doposud jejich srdce. Míjejí se, setkávají, rozcházejí ...nacházejí?⁵⁸

---

⁵⁵ JVP TV. Aktuálně s Janem Hovorkou nejen o muzikálu Ledová země [online]. In: . 2016 [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=WN7D8-ln-Rs&t=447s>

⁵⁶ Informace obdržené elektronickou poštou od Marcely Haspeklové dne 15. dubna 2017

⁵⁷ Informace obdržené elektronickou poštou od Marcely Haspeklové dne 15. dubna 2017

⁵⁸ Informace z divadelní brožury představení Ledová země

Realizační tým

Hudba:	Jan Hovorka
Hudební aranžmá:	Jan Hovorka
Text:	Marcela Haspeklová
Režie:	Marcela Haspeklová
Scénář:	Marcela Haspeklová, Petra Kůsová
Choreografie:	Luděk Beneš
Světla:	Marcela Haspeklová, Jiří Beránek
Zvuk:	Jakub Weiss, Miloš Kohout
Grafika:	Petr Kolín, Iveta Štefanová
Výroba kulis:	Jiří „Chemik“ Pešek, Petr Kolín
Klavír:	Jan Hovorka
Kytara:	Pavel Bače
Bicí:	Jakub Jelínek

Osoby a obsazení:

Johana:	Petra Kůsová
Jiří:	Jan Mikeš
Matka Johany, anděl:	Gabriela Fatková
Otec Johany, anděl:	Milan Zíka
Matka Jiřího:	Iveta Štefanová
Otec Jiřího:	Jiří „Chemik“ Pešek
Kněz, cyklista, biskup:	Petr Kolín
Viki, šéf, muž v hospodě:	Jan „Dino“ Holí
Řidič:	Ladislav Němeček
Cyklista:	Vítězslav Sova

Anička (žárlivá přítelkyně): Anna Lebedová

Paní Plechatá: Iveta Štefanová

Sborové zpěvy: Magdaléna Votíková, Markéta Vilhumová, Michaela Dominová, Anička Lebedová, Michaela Koubová, Gabriela Fatková, Milan Zíka

Sborové scény: Magdaléna Votíková, Markéta Vilhumová, Michaela Dominová, Anička Lebedová, Michaela Koubová, Petr Kolín, Jan „Dino“ Holý, Vítězslav Sova

Dětské role: Adam Hodina, Petr Hodina, Miroslav Sova, Kristýna Sovová, Zoe Jungwirthová⁵⁹

Seznam písní:

Kdo nás napomene, Sisyfos

Z přadénka

Až slova utečou

Zlatá bráno, zavři chřtán

Návrat

Modlitba

Všechno je proti nám

Bývala jsem kdysi hezká

Dávno je dokonáno

Loučení

List padá⁶⁰

Odehraná představení

Dlouho očekávaná premiéra muzikálu Ledová země se konala 22. dubna 2016 v Městském divadle v Prachaticích. Reprízu odehrál spolek Dutam následně

---

⁵⁹ Informace obdržené elektronickou poštou od Marcely Haspeklové dne 15. dubna 2017

⁶⁰ Informace z brožury divadelního představení Ledová země

24. dubna 2016 ve Strunkovicích nad Blanicí a 20. května 2016 v Lažišti. Další představení se odehrála v Prachaticích, a to 30. a 31. května 2016, 20. října 2016 pak v Českých Budějovicích a zatím se jejich poslední repríza odehrála 8. března 2017 v Prachaticích.⁶¹

5.2 *Vojtěch Adamčík*

Vojtěch Adamčík se narodil 20. července 1997 v Českých Budějovicích. Absolvoval Gymnázium J.V. Jirsíka a v současné době studuje pátý ročník Konzervatoře v Českých Budějovicích, obor hra na klavír a varhany. Ve třech letech objevili rodiče Vojtěchův hudební potenciál. Všimli si, jak opakuje melodii z hrajícího rádia na pianino, které měli na chalupě. Už ve čtyřech letech ho přivedli do ZUŠ, kde přesně nevěděli, jak s malým žákem mají postupovat, ale viděli v něm jistý potenciál. Půl roku chodil na základy k jedné paní učitelce a po půl roce nastoupil k paní učitelce Jiřině Riesové. První tři roky hrál pouze intuitivně bez not a seznamoval se se základy harmonie. První tvořivé období nastalo až kolem desátého roku v podobě malým skladbiček. Hře na klavír se tedy věnuje již patnáct let, deset let u paní učitelky Jiřiny Riesové a pátým rokem u paní učitelky Dinary Suleymanové.⁶²

Vojtěch Adamčík je známý především uvedením dvou svých muzikálů na českobudějovické Malé scéně. V roce 2014 napsal s Janem Batystou svůj první studentský muzikál *Úděl osudu*, který se setkal s velkým úspěchem a mnoha reprízami. Premiéra původního autorského muzikálu *Cyrano* proběhla 25. března 2016. Jedná se tedy už o druhý muzikál z dílny Vojtěcha Adamčíka, na kterém tentokrát spolupracoval s textařem Filipem Šinknerem. Zdrojem inspirací pro jeho tvorbu tvoří převážně zahraniční muzikály: německé, rakouské i jihokorejské, dále pak divadelní produkce z Broadwaye a samozřejmě i autorovy osobní události. V obou muzikálech se nacházejí skladby, díky kterým se mohl vypsát. Jednu čtvrtinu tvorby tvoří tedy skladby, které vznikají podle momentálních pocitů, za stavu, kdy nepřemýšlí nad tím, co vůbec dělá. I když je to podle jeho slov divný pocit, tak ve výsledku z toho vznikne něco neuvěřitelného a z velké části se z těchto skladeb stávají nejúspěšnější písničky celého

---

⁶¹ Informace obdržené elektronickou poštou od Marcely Haspeklové dne 15. dubna 2017

⁶² Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

muzikálu. Většinu věcí, které složí, si vůbec nezapisuje, pouze nahrává na mobilní telefon. Noty přichází až v tom okamžiku, kdy je třeba zaznamenat noty pro zpěváky.⁶³

Od září 2016 vyučuje hru na klavír v centru volného času a vzdělávání pro děti, dospělé i seniory, Universum v Kostce v Českých Budějovicích. Universum v Kostce nabízí nepřeborné množství volnočasových aktivit určených pro veškeré věkové kategorie. Hlavním cílem jsou individuální potřeby klienta a rozvíjení svých schopností kreativním postupem.⁶⁴ Dále, v roce 2016, složil čtyřicet minut původní hudby vytvořené pro tradiční akci Přílet anděla na českobudějovickém náměstí Přemysla Otakara II. Přílet anděla byla velká výzva a zároveň první setkání s instrumentální tvorbou, která měla lidi oslovit. Vojtěcha Adamčíka můžeme vidět v současné době při klavírních večerech na Malé scéně v DK Metropol, kde zpřijemňuje večery jazzovou a popovou klavírní hudbou. Rád by dále studoval v Linci bakalářský obor jazzová a populární skladba, který by mu otevřel cestu do Anglie na jednoletý magisterský program na Goldsmiths University of London. Goldsmiths je soukromá univerzita, která nabízí obor muzikálová tvorba. V tomto směru vidí cestu, jak vystudovat něco, čemu by se i nadále chtěl ve svém životě věnovat. Psaním muzikálů.⁶⁵

5.2.1 Muzikál Úděl Osudu

Muzikál Úděl osudu je původní studentský muzikál Vojtěcha Adamčíka a Jana Batysty na motivy knihy britského spisovatele sira Terryho Pratchetta Otec Prasátek. Na provedení tohoto muzikálu se podílelo přes třicet mladých nadšených středoškoláků a vysokoškoláků, kteří z převážné většiny navštěvovali Gymnázium J. V. Jirsíka v Českých Budějovicích. Celé představení trvalo jednu hodinu a čtyřicet minut.⁶⁶

Nápad na vytvoření muzikálu vznikl v Brně na soutěži se sborem. Prvotní plán byl přinést do školy něco nového a neobvyklého. Ve škole působil sbor, dramatický kroužek v angličtině, ale nikdy se škola neprezentovala tělesem, jakým je například orchestr. Po dlouhém uvažování jim orchestr přišel moc složitý na secvičování, protože hlavním účelem celého nápadu bylo, aby se lidé bavili a nebyla to pro ně povinnost.

---

⁶³ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁶⁴ Universum v kostce: O centru [online]. [cit. 2017-04-14]. Dostupné z: <http://universum.roke.cz/o-centru/>

⁶⁵ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁶⁶ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

Vtipnou poznámkou Vojtěch odvětil, že by se už rovnou mohl napsat muzikál. A tak se stalo.

Jan Batysta a Vojtěch Adamčík diskutovali celou noc a vymýšleli, jak celé dílo uchopit, aby to bylo blízké studentům, protože právě smyslem celé myšlenky bylo vytvořit studentské dílo pro studenty. Oba jsou velkými fanoušky Pratchettovy tvorby, ve které baví hlavně svým osobitým humorem. Na Údělu osudu začali pracovat v dubnu 2013, kdy vznikaly první songy. V půlce léta roku 2014 se začal vytvářet zbytek. V srpnu se začal Vojtěch Adamčík scházet s Janem Batystou a začal vznikat první scénář a ústřední písnička muzikálu, okolo které se celý muzikál točil. V lednu 2015 se začalo zkoušet a veškeré víkendy, téměř dva měsíce, nevylezli ze zkušebny. Jejich zkušebnou byla půdní vestavba gymnázia J.V.Jirsíka, která je předělaná na hudebnu a učebnu výtvarné výchovy. Mezi nimi se ještě nachází velký prostor, který je určen na pohybové činnosti nebo promítání filmů. Místnost aktérům připomínala jeviště v divadle. Zkoušelo se hlavně o víkendu, tudíž bylo velkým problémem sehnat veškeré osazenstvo. V té době měli malé finanční prostředky na to, aby si nahráli podklady k písním, proto se uchýlili k tomu, že každé představení doprovázel Vojtěch Adamčík sám na klavír.⁶⁷

„Muzikál byl také nominován na ocenění Gratias Tibi 2014, cenu za občanskou aktivitu mladých lidí a zúčastnil se soutěžní přehlídky "Voskovcova Sázava" v září 2014, kde získal hned čtyři ocenění: cenu za nejlepší hudbu (Vojtěch Adamčík), nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli (David Zenkl v roli Smrtě), nejlepší ženský pěvecký výkon v hlavní roli (Lucie-Anna Zatloukalová v roli Zuzany Stohelitské) a čestné uznání za libreto (Jan Batysta).“⁶⁸

Synopse

„Je Svátek prasečí hlídky. Krajina je zastřena sněhem a děti věší na krb punčochy na dárky. Napjatě čekají, co jim letos Otec prasátek nadělí. Ale je to Otec prasátek, nebo jejich rodiče? Čím dál méně dětí skutečně věří, že existuje. Toho chtějí

---

⁶⁷ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁶⁸ Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-03-12]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-udel-osudu.html>

využít Auditoři, neviditelní správci vesmíru, a rozhodnou se ukončit svátek jednou provždy. Pro svůj šílený plán si najmou vraha Jonatána Časnačaje (vyslovováno Časnač-aj), který má za úkol Otce prasátek jakýmkoli způsobem odstranit. O záměru Auditorů se doslechne i Smrt', který se pokusí jejich plán za každou cenu překazit. Za opravdu velkou cenu. Převlékne se do červeného obleku a o Prasečnicích se vloupává lidem do domů skrz komín. S pochybným sluhou, který má navíc velikou zálibu v pití sherry. Zuzana Stohelitská, Smrt'ova vnučka, připravuje malé Tyldě Kamašné Prasečnice přesně dle jejich představ. Punčochy na krbu, sklenička sherry a trocha sazí na koberci – vše je připraveno na příchod Otce prasátek. Když se ale v krbu místo tlustého červeného mužíka objeví Smrt', je to pro Zuzanu obrovský šok. Na vlastní pěst se tedy vydá zjistit, co se vlastně stalo se skutečným Otcem prasátek a jak zachránit lidskou víru před zkázou.⁶⁹

Realizační tým

Hudba:	Vojtěch Adamčik
Texty písní:	Jan Bytysta
Libreto:	Jan Bytysta & Vojtěch Adamčik
Choreografie:	Kateřina Studená
Soubojová choreografie:	Filip Šinkner
Na klavír živě doprovázel:	Vojtěch Adamčik

Osoby a obsazení

Smrt':	David Zenkl
Zuzana:	Lucie-Anna Zatloukalová
Časnačaj:	David Škvařil
Albert:	Vladimír Batysta
Viola:	Natálie Kubová

---

⁶⁹ Vojtěch Adamčik: Muzikál Úděl osudu [online]. [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-udel-osudu.html>

5.2.2 Muzikál Cyrano

Synopse

„Nesmrtelný příběh lásky, naděje a odhodlání v jedinečném muzikálovém zpracování. Cyrano de Bergerac, obdařený básnickým talentem, ale také zhyzděný velkým nosem, věří, že je příliš ošklivý, než aby mohl být milován. V tajnosti chová lásku ke své sestřenici Roxanně, která je zahleděna do mladého okouzujícího kadeta, ovšem nepřiliš talentovaného básníka, Kristiána de Neuville. Cyrano se rozhodne pomoci Kristiánovi získat Roxannino srdce tím, že stvoří dokonalého partnera. Muže s duší básníka a tváří anděla. Dočká se nakonec vnitřní krása ocenění?“⁷¹

Muzikál Cyrano vznikl podle předlohy divadelní hry Cyrano z Bergeracu. Na rozdíl od muzikálu Úděl Osudu je Cyrano klasika, kterou zná každý. Všichni vědí, že se tam nachází Cyrano s velkým nosem, Roxana a Kristián. Zásadním rozdílem mezi tvorbou Cyrana a Údělem osudu je ten, že u většiny písniček byla nejprve složena hudba Vojtěchem Adamčíkem, na kterou byl následně napsán text. U Cyrana to bylo úplně naopak. Z velké části měl Vojtěch Adamčík napsané texty, na které následně zkomponoval hudbu. Tyto texty se staly samozřejmě velkým zdrojem inspirací.⁷²

S textařem Filipem Šinknerem se poznali už během prvního projektu Údělu osudu. Režisérka Kateřina Studená spolupracovala s Vojtou Adamčíkem také už při Údělu osudu, kdy připravovala choreografii tanečních částí. Po několika uvedení tohoto muzikálu vykonávala Kateřina Studená už funkci asistentky režie. Na těchto zkouškách Vojtěch Adamčík zpozoroval skrytý potenciál, nějakou tvůrčí vizi, proto ji oslovil i do dalšího projektu – Cyrana z Bergeracu. Na základě této zkušenosti se rozhodla Kateřina Studená přihlásit na DAMU na činoherní režii a dramaturgii, na kterou se napodruhé dostala a nyní zde studuje prvním rokem.⁷³

---

⁷⁰ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁷¹ Muzikál "Cyrano". Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-02-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-cyrano.html>

⁷² Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁷³ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

Na realizaci Cyrana měli od začátku obsazené hlavní role, které si sami posháněli. Na konkurzu pak vybírali pouze aktéry do company pro další vedlejší role a understudy. Přihlásilo se celkem čtyřicet lidí, ze kterých si nevybrali pro své představení ani polovinu lidí, i když jich potřebovali mnohem více. Po konkurzu se tak dosháněli ještě čtyři další lidé jiným způsobem. Své obsazení v roli herce dostal i produkční Michal Perevoščikov.⁷⁴

Zkoušení Cyrana bylo opět mnohem jednodušší, tentokrát díky zdarma zapůjčeným prostorám od tanečního a pohybového studia Danceline, které je o víkendech nevyužívalo. Herci měli k dispozici veškeré prostory a mohli tak zkoušet různé taneční a herecké složky najednou. Úvodní půlhodina Cyrana je z velké části postavená na company, takže choreografie byla v tomto ohledu náročnější než v představení Úděl osudu, kde jsou pouze dvě písničky s company. Celé představení Cyrana trvá dvě hodiny a dvacet minut.⁷⁵

Po režijní stránce vznikl muzikál ve spolupráci se samotnými herci, jelikož se do tohoto projektu zapojili i lidé, kteří se divadlem živí. Mají různé nápady. Např. Lukáš Randák, který má spoustu myšlenek realizovaných na jevišti. Dalším z nich je Jan Mrkvička v roli DeGuiche, který se jako záporná postava musí dopracovat až ke kladnému charakteru. I ten přinesl do své postavy spoustu nápadů.⁷⁶

Pokud jde o finanční stránku muzikálu Cyrano, ze začátku byli vyjednání různí sponzoři, ale stále finance chyběly. Pokud chce člověk vytvářet muzikál na neamatérské úrovni, je třeba určité množství finančních prostředků. Startovač byla další pomoc, která pomohla muzikálu při jeho začátcích. Nejenomže jde o trend, jak získat finanční prostředky, ale ve výsledku je to přirozená reklama, která je znásobená tím, že lidé pomohou něčemu, čemu věří. A i díky tomuto počínu se objevili další sponzoři, kteří chtěli přispět. Největší kus práce na startovači odvedla režisérka s produkčním, kteří nad realizací startovače strávili hodiny a hodiny, aby vše fungovalo.⁷⁷

---

⁷⁴ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁷⁵ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁷⁶ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁷⁷ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

Realizační tým:

Hudba, scénář:	Vojtěch Adamčík
Texty písní, scénář:	Filip Šinkner
Režie:	Kateřina Studená
Produkce:	Michal Perevoščikov
Výkonná produkce:	Robert Šinkner
Hudební aranžmá & dirigentka:	Alena Jelínková
Hudební nahrávka:	Jihočeská filharmonie & hosté
Mix a mastering hudební nahrávky:	Roman Kamba
Scéna:	Miloslav Kocmich
Kostýmy:	Mirela Tůmová, Zuzana Rubešová, Iveta Nováčková
Taneční choreografie:	Evžen Bočkor, Lucie-Anna Zatloukalová
Soubojová choreografie:	Marek Kubát
Světla:	Jan Franc, Matěj Vlk, Magdalena Plánská
Zvuk:	Jan Zvánovec, Jiří Kopecký
Inspice:	Anna Fabiánová, Diana Horká, Diana Petrášková
Make-up:	Barbora Havlová, Lucie-Anna Zatloukalová
Grafický design:	Vladimír Batysta
Fotografie:	Daniel Veselý, Zdeněk Rosenthaler ⁷⁸

Osoby a obsazení

Na muzikálu se podíleli studenti, ale i herci z jihočeské herecké i pěvecké scény.

Do hlavních rolí byli obsazeni:

Cyrano de Bergerac:	Radomír Švec/ Tomáš Vávra
Roxanna:	Lucie Pragerová/ Markéta Láchová

---

⁷⁸ Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/>

Kristián de Neuville: Lukáš Randák/ Otomar Novotný
DeGuiche: Jan Mrkvička/ understudy⁷⁹:Petr Vořešák
Rageneaux: David Zenkl/ understudy: Vojtěch Adamčík
Lisa: Lucie-Anna Zatloukalová/ Kristýna Houserová
Carbon - Castel Jaloux: Petr Vořešák/ Filip Šinkner

Company⁸⁰:

dámy: Kristýna Houserová
Markéta Láchová
Lenka Tereza Lukášová
Tereza Pilbauerová
Lucie Pragerová
Kristýna Svobodová
Tereza Župová

páni: Vladimír Batysta
Tomáš Malíniak
Michal Perevoščikov
Václav Šimánek
David Tomášek
Martin Veverka

Swing⁸¹ company dámy: Barbora Havlová

Swing company páni: Vojtěch Adamčík, Jan Franc, Filip Šinkner⁸²

Seznam písní

Vítejte v Paříži

Můj nos

---

⁷⁹ Understudy = herec, který má nastudovanou kromě své menší role, ještě jednu z hlavních rolí

⁸⁰ Company = skupina lidí, která má na starosti především taneční výstupy a menší role

⁸¹ Swing = herec, který má na starosti během jednoho představení několik menších rolí

⁸² Muzikál "Cyrano". Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-02-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-cyrano.html>

1 proti 100
Pečení je jako poezie
Vyznání
Verše mé
Kadeti
Nic víc už nehledám
Když srdce bijí v rytmu stejném
Hudbo, hraj nám do ticha
Dál při nás stůj
Navěku buď, lásko, s námi
Mám, co jsem si přál
Kocoviny se nedožijem
V nitru Tvém
De Anima
S čistým štítem
Každý svůj příběh může psát⁸³

Odehraná představení

Slavnostní premiéra muzikálu Cyrano proběhla 25. března 2016 na Malé Scéně DK Metropol, která je jejich domovskou muzikálovou scénou. Představení mělo do konce dubna 2017 zatím třicet sedm repríz a těší se i nadále velkému zájmu. Po derniéře v Českých Budějovicích plánuje produkční tým výjezdní představení do měst po České republice.

V současné době skládá Vojtěch Adamčík hudbu k dalšímu muzikálu, který má naplánovanou premiéru na podzim roku 2018.⁸⁴

---

⁸³ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 5. dubna 2017

⁸⁴ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

Muzikálový a divadelní spolek Cyrano

Metropol má svoji neziskovou organizaci, která má za cíl podporovat tvůrčí činnost tvořivých a nadaných lidí. V posledních letech není ale moc využívána, protože tu není tým lidí, který by se tvůrčím způsobem v Metropolu angažoval. Díky muzikálu Vojtěcha Adamčíka tato organizace po letech opět procitla. Po první sezóně nemohla už dál muzikál Cyrano zaštitovat, jelikož jako spolek je i ona právně omezená kvůli financím. Tato nezisková organizace by se tak stala protiprávně ziskovou. To přimělo tvůrce muzikálu Cyrano založit v roce 2016, tedy v druhé divadelní sezóně, muzikálový a divadelní spolek Cyrano. Spolek vznikl tedy hlavně z finančních důvodů, kdy díky tomuto spolku fungují jako právnická osoba a mohou přijímat sponzorské dary. Další myšlenkou, proč vzniklo toto nové uskupení na českobudějovické divadelní scéně je, uvádět divákům původní díla, ať už ve stejném nebo různém tvůrčím složení. Cílem spolku je dále podporovat a hledat nové talenty, které díky této podpoře mají šanci se prosadit v divadelní branži. V současné době spolek uvádí původní muzikál Cyrano autorů Vojtěcha Adamčíka a Filipa Šinknera.⁸⁵

Vedení spolku je tvořené zakládajícími členy:

Vojtěch Adamčík – předseda spolku, pokladník spolku, člen Rady spolku

Filip Šinkner – člen Rady spolku

Kateřina Studená – člen Rady spolku

Na vedení spolku se dále podílejí:

Michal Perevoščikov – člen Rady spolku

Robert Šinkner – jednatel spolku, člen Rady spolku⁸⁶

---

⁸⁵ Informace sdělené při osobního rozhovoru s Vojtěchem Adamčíkem dne 24. března 2017

⁸⁶ Muzikál "Cyrano". Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-02-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-cyrano.html>

6 Muzikál Tep královské krve

6.1 Charakteristika muzikálu

Muzikál *Tep královské krve* nás zavede v romantické literární fikci do 18. století, období rakouské panovnice a české královny Marie Terezie. Romantický příběh hluboké lásky mladičké královské dcery Marie Antoinetty a neznámého malíře nenechá královský dvůr chladným.

Představení je rozděleno na dvě dějství, tudíž je odděleno zhruba dvaceti minutovou přestávkou. Celé představení trvá necelé dvě hodiny.

V některých částech byla použita videoprojekce, která napomáhala celému ztvárnění děje. Šlo o různé filmové záběry nebo obrázkové tituly podbarvující aktuální situaci. O její výrobu se zasloužil teprve patnáctiletý žák základní školy Vojtěch Šobek.

6.2 Autoři muzikálu

GABRIELA MOLOVÁ

autorka hudby, námětu a scénáře

Gabriela Molová se narodila 23. srpna 1979 v Písku. Pochází z muzikantské rodiny. Její hudební talent se projevil už ve třech letech, kdy se po příchodu z mateřské školy pokoušela vybrnkávat toho dne naučené písničky. Svoje první skladbičky skládala už jako malá holka. V sedmi letech vznikaly první notové zápisky první tvorby. Do notového sešitu si zapisovala skladbičky s názvy jako *Palácový psík*, *Děšť*, *Smutná píseň*, *Radostná píseň* a další.⁸⁷

Po prvním roce navštěvování Základní umělecké školy v Milevsku byla vyloučena z důvodu nulové muzikálnosti. Takže ji maminka zapsala na soukromé hodiny k paní učitelce Ivetě Kašparové, která nabízela během své mateřské dovolené soukromé hodiny klavíru. Po dvou letech se s paní učitelkou Kašparovou vrátila zpět do Základní umělecké školy v Milevsku. V posledních letech vyučovala Gabrielu Molovou na základní umělecké škole paní učitelka Margita Vanická.

---

⁸⁷ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

Po základní škole studovala na rodinné škole s ekonomickým zaměřením. Po maturitě si uvědomila, že tento směr není správný a podala si přihlášku na pražskou konzervatoř. Od r. 1998 studovala Konzervatoř a Vyšší odbornou školu Jaroslava Ježka v Praze, na které vystudovala klavír u Jitky Drobílkové, jazzový klavír u Zdeňka Bartáka a varhany u Jaroslavy Potměšilové. Mimo jiné ovládá i hru na akordeon, fukací harmoniku, flétny (zobcová, altová, příčná), saxofon, housle a další.⁸⁸

Během studia působila jako korepetitorka na Vyšší odborné škole herecké v Praze. Díky tomu měla možnost dostat se do malých pražských divadel, kde trávila čas na jevišti se známými a velkými herci. Nejvíce si váží setkání s paní Jiřinou Jiráskovou, se kterou měla dokonce společnou šatnu. Po herecké škole přišla nabídka do Originálního hudebního divadla Praha pod vedením operní pěvkyně René Nachtigalové, kde účinkovala v představení Noc s Mozartem a zahrála si i v Národním divadle. S tímto představením zavítali na turné po Rakousku a Německu, kde nahlédla do principu fungování zahraničních divadel.

Od roku 2006 vyučovala na Základní umělecké škole V. Talicha v Berouně hru na klavír, elektronické klávesy, flétnu a vedla hudební soubor G moll. V současné době vyučuje na Základní umělecké škole v Milevsku klavír, elektronické klávesy, saxofon, sólový zpěv, vede swingový orchestr a Milevský dětský sbor.⁸⁹

První muzikál napsala v roce 2007. Jednalo se o dětský muzikál Český Betlém aneb putování za hvězdou, ve kterém autorka také sama účinkovala. Dále v něm účinkovali zejména děti z Milevska a okolí a z dospělých, kdo měl chuť a chtěl pomoci. Šlo o příběh o narození Ježíška poskládaný pomocí staročeských koled, které zaranžovala a proložila vlastními hudebními předěly. Celým příběhem provází vypravěčka. Muzikál měl velký úspěch a hrál se od roku 2007–2012. Byl to pouze sezonní muzikál, a tak se mohl hrát jen ve vánočním období. Celé představení trvalo šedesát minut. Po úspěchu s tímto malým muzikálem se autorka rozhodla pustit do většího projektu. Postupně sbírala nápady do šuplíku, a tak začal vznikat muzikál Tep královské krve.⁹⁰

---

⁸⁸ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

⁸⁹ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

⁹⁰ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

Na muzikálu *Tep královské krve* pracovala pět let. První tři roky spíše jen po volných chvílích a poslední dva roky už měla k dispozici i textaře a začala pracovat intenzivněji. Najít textaře, který by vycítil to, co vložila autorka do hudby, bylo velice těžké. Setkání s Leošem Voroninem byla velká náhoda. Oba dva se jeli podívat na sbor Moraviachor, který měl víkendové soustředění u Písku. V té době bylo na světě už jedenáct muzikálových písní. Textař Leoš Voronin byl už od začátku ve velice složité situaci, jelikož Gabriela Molová už přesně věděla, o čem by se v písních mělo zpívat. Několikrát mu texty vracela se slovy: „Tak tohle ne“. Lehké rozepře tedy byly, ale v rámci přátelství. Jedna z nezapomenutelných vzpomínek je z jednoho večera psaní scénáře, kdy je muzikál natolik pohltit, že začali v šest hodin večer a skončili v pět hodin ráno.⁹¹

Cesta k choreografce už nebyla tak trnitá, jako při hledání textaře. S choreografkou a zakladatelkou taneční skupiny ZIP Klárou Humpálovou se znal textař Leoš Voronin, která jim doporučila svoji svěřenyni Michaelu Bicanovou.

S muzikálem *Tep královské krve* si Gabriela Molová splnila svůj životní sen, i když podle jejích vlastních slov to byla velká dřina. Několikrát padla na dno svých sil, ale vždy se dokázala zvednout a nějak ten nátlak ustát. I když to bylo hodně náročné, nelituje, že do projektu *Tep královské krve* šla s plným nasazením.

Do muzikálu vstoupila nejen jako autorka, ale vrhla se s nadšením i do dalších funkcí. Od režie, přes zvuk po scénu, přes kulisy, až ke kostýmům. Přiznala, že přece jenom by si ráda zahrála i nějakou roli. Záviděla zpěvákům a hercům, že mohou být na chvíli někým jiným, nechat svůj život v šatně a vyjít na pódium s úplně jinými pocity. Věděla ale, že pokud má být muzikál dokonalý, tak v něm v žádném případě hrát nemůže.

V současné době spolupracuje Gabriela Molová opět s Leošem Voroninem na dalším projektu. Vše ale stále drží v tajnosti a ani jejich nejbližší neví, o čem muzikál bude. Další skladatelčin počín můžeme slyšet také na představení Divadelního ochotnického spolku *Křížáci z Hluboké nad Vltavou*, kterému složila devět písniček do nové divadelní hry, která je právě ve fázi nastudování.⁹²

---

⁹¹ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

⁹² Informace sdělené při osobním rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

LEOŠ VORONIN

textář, spoluautor scénáře

Leoš Voronin se narodil 28. května 1977 v Písku. Svůj hudební talent zdědil po otci a jeho předcích. Vzpomíná, že již od malička se zajímal o hudbu a zpěv. Na základní škole byl učitelem často vyvoláván k tomu, aby zazpíval nějakou písničku. Schválně ale kazil svůj pěvecký výstup, aby nebyl klukům pro smích. V době dospívání si uvědomoval, že vnímá hudbu trochu jinak než ostatní. Hudba v něm probouzela zvláštní pocity, které jdou jen těžko popsat slovy. Od mládí poslouchal písně Karla Gotta, ve kterých si našel vždy nějaký příběh. Byly pro něj pochopitelné a pravdivé. V tu dobu si ale neuvědomoval, že by mohl napsat nějaké vlastní texty, básničky nebo dokonce texty k celému muzikálu.⁹³

Před pěti lety se Leoš Voronin díky přátelům dozvěděl, že v Písku zkouší a pořádá koncert sboru Sborissimo, který hledá nové členy. Vždy si chtěl vyzkoušet zpívat v nějakém sborovém tělesu, a proto se rozhodl do něj přihlásit. Moc ho to bavilo, ale chtěl zpívat i sólově, mít tu zodpovědnost za sebe a za svůj hlas, a tak začal navštěvovat soukromou lektorku zpěvu. Při rozhodování, zdali si ho vezme pod svá ochranná křídla rozhodla zásadně jeho barva a síla hlasu a v neposlední řadě i příjmení, které už na první dojem zní rusky.⁹⁴

Tím, jak se častěji pohyboval mezi hudebníky, zjistil, že nedaleko Písku zkouší sbor, ve kterém následně potkal Gabrielu Molovou. Od té doby společně zpívali se sborem. Ten večer, který rozhodl o tom, že napíše společně muzikál by dnes dokázal do detailu popsat. Leoš cítil hudbu stejně jako Gabriela Molová, a tak jí na zkoušku napsal jeden text k muzikálu podle hudebního podkladu z CD. Do rána byla píseň hotová a od té chvíle žili prakticky celé dny jenom muzikálem. Někdy měl pocit, že i sny, které si málokdy člověk pamatuje, byly zasaženy touto krásnou nemocí zvanou tvorba.⁹⁵

Protože přes týden pracuje v Německu, podstatnou část svých textů tvořil na německých dálnicích. V rádiu si neustále přehrával melodie a celou scénu si v hlavě

---

⁹³ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Leošem Voroninem dne 12. března 2017

⁹⁴ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Leošem Voroninem dne 12. března 2017

⁹⁵ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Leošem Voroninem dne 12. března 2017

představoval. Úplně nejtěžší bylo uchopit vždy počátek skladby tak, aby se píseň dala dál rozvinout. Jeho inspirací pro tvoření příběhu byl vlastně jeho vlastní život. Lidské příběhy, jejich emoce, projevy, pohled na život a na lásku, mají svým způsobem pořád a opakovaně stejný scénář. Mění se pouze osoby, situace, možnosti, ale ty hlavní aspekty lidského jednání zůstávají po staletí neměnné. Ba právě proto se mu podařily napsat texty takovým způsobem, že se v nich každý trochu našel. „Okolní svět jsem vnímal vždy jiným způsobem než ostatní, ale až po třicátém roce života jsem ho dokázal vlastními slovy pojmut a definovat. Každý má uvnitř sebe schované tajemství, od kterého po nějakém čase naleznete klíč.“ Těmito slovy popisuje Leoš Voronin svoji schopnost psát vlastní texty.⁹⁶

Jak je zmiňováno výše, v současné době spolupracuje Leoš Voronin s Gabrielou Molovou na novém muzikálu. V nedávné době také dostal nabídku napsat libreto k muzikálu v Německu s českoněmeckou produkcí. Vše je v procesu domluv a uvidí, jestli se nakonec na spolupráci dohodnou. Prioritou ale nadále zůstává spolupráce s Gabrielou Molovou.⁹⁷

MICHAELA BICANOVÁ *choreografka*

Michaela Bicanová se narodila 27. února 1989 v Písku. Tancování se věnuje už od devíti let, kdy začala navštěvovat taneční skupinu. Muzika s ní cloumala v těle na každém kroku, takže přihlásit se do taneční skupiny byla jasná volba. Tehdy v Písku, mnoho možností nebylo. Ve skupině byla nejmladší. Bez problémů se však vyrovnala i starším tanečnicím.⁹⁸

V roce 1998 se přihlásila do taneční skupiny Street-young, kterou vedl René Střížek, poté celou skupinu převzala Klára Humpálová pod novým názvem TS Idea. V roce 2005 ze skupiny vzniklo už taneční centrum Z.i.p.. V tomto roce teprve šestnáctiletá Michaela Bicanová začala trénovat malé děti. Měla stálou taneční skupinu, kterou dovedla od dětské kategorie až po dospěláky. Postupem času se věnovala i malým předškolákům a rodičům s dvouletými dětmi. V současné době vyučuje stále tanec v tanečním centru Z.I.P., trénuje své bývalé spolutanečnice a společně s nimi se

---

⁹⁶ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Leošem Voroninem dne 12. března 2017

⁹⁷ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Leošem Voroninem dne 12. března 2017

⁹⁸ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Michaelou Bicanovou dne 6. března 2017

zase aktivně věnuje tanci. Třetím rokem vede také taneční kroužek na Základní škole Tomáše Šobra v Písku.⁹⁹

V tanečním centru Z.I.P se momentálně věnují hlavně přípravám na soutěže, vystupují na plesech, v seniorských domech a na různých venkovních slavnostech v Písku a v blízkém okolí. Kromě toho pořádají různé akce pro děti, karnevaly, letní a příměstské tábory. S tanečním centrem Z.I.P. připravovala Michaela Bicanová vystoupení pro Mezinárodní festival studentských filmů, který se každoročně koná v Písku. Dále vytvářela pro veřejnost dva projekty, *Universum* (2014) a *Dvě Tváře* (2015). Projekt *Universum* představili na výstavě v německém Deggendorfu (2014). Tančili v pohádce *V peřině* (2010), na otvírání nových Barrandovských ateliérů (2006) a se souhlasem autorů představili v Písku muzikálové představení, *Ať žijí duchové!* (2008). Dále tančili v Grandhotelu Pupp projekt *Rebelové* (2008) a v divadle Broadway ve spolupráci s Ježkovou konzervatoří vytvářeli taneční company (2008).¹⁰⁰

Michaela Bicanová vystudovala pedagogickou fakultu na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích obor geografie, přírodopis a pěstitelství. I když se hlavně chtěla naplno věnovat tanci, nechtěla ho přímo studovat, aby se z radosti nestala povinnost. Od svých patnácti let objížděla různé taneční workshopy v Praze, které považovala za rozšiřující výuku. Jako první základy získala od choreografa Ladislava Berana, píseckého rodáka, od Ivany Hannichové, ale i dalších českých choreografů, tanečníků a lektorů ze zahraničí.¹⁰¹

Účinkovat v muzikálu *Tep královské krve* byla pro Michaelu Bicanovou další taneční výzva, a to především z toho důvodu, že by pracovala s dospělými, kteří třeba ani nikdy netančili. Bez sebemenších obav na spolupráci ihned kývla. Několikrát se všichni tři autoři potkali. Přestože autorka hudby i textař měli určitou taneční představu, kterou jí vždy nastínili, potom už nechali choreografii jen na Michaelae Bicanové. Děj si přehrávala před očima a mezi tyto představy si vkládala tanec.

Realizační tým:

zvuk při představení:

Luboš Kocourek

---

⁹⁹ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Michaelou Bicanovou dne 6. března 2017

¹⁰⁰ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Michaelou Bicanovou dne 6. března 2017

¹⁰¹ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Michaelou Bicanovou dne 6. března 2017

světla:	Daniel Dvořák
projekce:	Vojtěch Šobek
mix a mastering:	Jiří Zelenka
záznam a editace zpěvů:	David Tomášek
zapůjčení historických kostýmů:	Miroslav Mareš
foto a grafické zpracování:	Stanislava Vachtová
kulisy:	Adam Pisinger, Adam Flemr, Karel Procházka ¹⁰²

6.3 *Děj muzikálu*

První dějství

Není jednoduché být královskou dcerou. Nastane čas, kdy je třeba dostát svých královských povinností a co nejvhodněji se provdat. Dospívající Marie Antoinetta se stane objektem matčiny sňatkové politiky. Ta ji chce provdat za budoucího francouzského krále Ludvíka XVI. a utužit tak spojení mezi Rakouskem a Francií. Ze dne na den se tak musí mladička Marie Antoinetta vzdát všeho, co měla ráda, na co byla zvyklá a přinést oběť ve prospěch své země.

Ze zvědavosti se dospívající Marie Antoinetta vydává mezi prostý lid, aby poznala život obyčejných lidí, který ji při rozmluvě dvou služebných přišel tak pozoruhodný. Na tržišti potká neznámého malíře, do kterého se vzápětí zamiluje. Její city jsou ale zmatené, netuší, co se s ní děje. V tuto chvíli prožívá krásnou a beznadějnou lásku. Nebyl by to romantický příběh, kdyby se na scéně neobjevilo nějaké zlo. Objevuje se v podobě bezcharakterního služebníka královny Sorina, který je do mladičky Marie Antoinetty zamilovaný. Stejně jako všichni ostatní, dobře ví, že královská dcera Marie Antoinetta je přislíbena francouzskému následníku trůnu. Nicméně nedokáže připustit, aby mu princeznu obletoval nějaký cizinec se štětcem posledních pár dní před jejím odjezdem do Francie. Vše možnými prostředky se snaží zabránit tomu, aby se malíř s princeznou vídal. O všem informuje svou královnu, která mu dává plnou moc k tomu, aby vše bylo vyřešeno.

---

¹⁰² Tato kapitola čerpá z brožury *Tep královské krve*

Sorin připravuje se svými kumpány tajný plán, jak malíře zastrašit, aby se už k princezně ani nepřiblížil. Nic netušícího Antoina přepadnou za svitu měsíce, a i když mělo jít pouze o varování, v zápalu boje probodne Sorin Antoina svou dýkou a jeho tělo padá bezvládně k zemi.

Druhé dějství

Na scénu přicházejí Sorinovi kumpáni Vojta s Matějem. Hledí svými upřenými zraky na místo činu. Místo, kde zavraždili bezbranného malíře Antoina. Kolem procházejí místní dívky, které je zavedou do šenku. Vojta s Matějem nemají ani pomyslení na opilecké veselí. Zpytují své svědomí a kolem nic netušící štamgasti naslouchají nastiňující situaci, která se odehrála minulou noc. Nakonec hodí minulost za hlavu a veselí se dále s ostatními.

Nic netušící Marie Antoinetta dostává prostřednictvím chůvy dopis od Antoina, který ho stihl předat ještě před plánovanou Sorinovou lstí. Marie je šťastím bez sebe, čte dopis od Antoina, který ji pozval na další schůzku. Jejich schůzka byla naplánovaná v zahradě, kde Marie Antoinetta čeká, ale nikdo nepřichází.

Mezitím své svědomí utápí Sorin v šenku, kde vyhledává východisko z této situace. Jeho rozhovor s hostinskou uslyší ale Marie Antoinetta, která neví, co má najednou dělat a hledá cestu z tohoto trápení. Tato zpráva se rozšířila i do zdí královských komnat. Královna má obavy z toho, že tento čin bude spojován s její osobou. Za žádnou cenu se nikdo nesmí dozvědět, že právě k tomuto skutku měl Sorin plnou moc právě od královny.

Na počest princeznina zasnoubení je uspořádán ples, na kterém se sejde celé království. Sorin, odpovědný za hladký průběh konaného plesu, obchází kolem sálu a zdraví všechny hosty. Najednou spatří osobu, která mu je velice povědomá. Proti sobě stojí Sorin a Antoine. Sorin nevěří svým očím, je zmatený a nemůže najít svou dýku. Antoine svalí Sorina k zemi, ale nedokáže ho zabít, nechce se stát takovým bezohledným člověkem, jako byl Sorin.

Je to pouze přelud myslí choré nebo opravdu stojí Antoine živ a zdrav před Marií Antoinettou? Marie Antoinetta nevěří vlastním očím, ale i vlastním uším, protože se od Antoina dovídá další překvapivé zprávy. Antoine totiž není chudý malíř, ale pochází

z bohatého a vznešeného rodu. Nechtěl už žít v přepychu a pod taktem majestátu, proto se rozhodl najít novou cestu v převleku malíře. Ale ani tato cesta nebyla jednoduchá a musel zaplatit za svou druhou tvář skoro i životem. Antoine se loučí s Marií Antoinettou, protože jejich lásce už nevěří. Marie odchází po boku své matky, vdát se nedobrovolně za francouzského následníka trůnu.

6.4 Konkurz

Tvůrci vypsalí na 14. června 2014 konkurz na obsazení deseti hlavních a vedlejších muzikálových rolí. Konkurz probíhal v milevském kině, kde se sešlo na třicet nadšených zpěváků a zpěvaček. Účastníci konkurzu si měli připravit jednu lidovou a jednu umělou písničku, buď s hudebním podkladem, s nástrojovým doprovodem nebo a capella.

Konkurz byl pro autory muzikálu velkým dnem. Měli sice přislíbenou pomoc od ředitele Domu kultury v Milevsku v podobě zázemí, ale chyběla jedna důležitá složka, a tou byli herci. Den konkurzu měl ukázat, zdali bude vůbec projekt možné realizovat. Bez zpěváků a herců by se stal muzikál pouze hromadou papírů s příběhem. Ke každé postavě si tvůrci vytvořili konkrétní představu o vzhledu, pěvecké dispozici a osobnosti postavy, kterou by měl zájemce konkurzu splňovat. Choreografka poznávala naopak z chůze zpěváka, zda bude tvárný, jestli se naučí tancovat předepsanou choreografii nebo jestli je to „dřevo“, se kterým se nehne.

Na konkurz se dostavili zpěváci z nejrůznějších koutů převážně milevského regionu, ale svůj talent představili i ze vzdálenějších krajů. Konkuru se zúčastnili zpěváci z Milevska, Písku, Bechyně, Českých Budějovic, Protivína, Tábora, Klučenic, Frenštátu pod Radhoštěm, Prahy, Přílepy, Líšnice, Kovářova a ze Zahořan.¹⁰³

Milevský regionální týdeník průběžně informoval občany města a okolí o vývoji milevského muzikálu, nejinak to bylo i po konkurzu, po kterém byly skoro všechny role rozděleny: „V roli Marie Antoinetty budou alternovat Anna Marelová z Líšnice a Michaela Dlouhá z Blatné. Královnu matku budou střídavě zpívat Kristýna Houserová z Tábora a Nina Radostová z Milevska. Kromě této mladé zpěvačky s praxí v kapelách

---

¹⁰³ Tato kapitola čerpá z dotazníků vyplněných dne 14.6.2014 při konkurzu na muzikálové role

se podařilo pro roli zloducha získat frontmana Fantomu Jindřicha Müllera. Antoina, do kterého se princezna zamiluje, bude hrát a zpívat David Tomášek z Prahy. Roli chůvy alternují Barbora Reiterová z Kovářova a Barbora Ondrušková Nedvědová z Milevska. Jako Bětku návštěvníci uslyší Renátu Maršíkovou z Milevska a jako Julču, Anetu Komrskovou z Bechyně. Roli Vojty dostal Jaromír Křivánek z Písku a postavu Roziny budou střídavě hrát Nina Radostová a Eliška Suková ze Zahořan:¹⁰⁴

Po výběrovém konkurzu nakonec odstoupil představitel Matěje Jan Janda, za kterého se musela najít narychlo náhrada. Roli Sorinova přítele Matěje obsadil po zdoluhavém hledání Pavel Fiala. První zkoušky se neúčastnila ani Eliška Suková. Barbora Reiterová opustila muzikálový tým po několika zkouškách a Michaela Dlouhá opustila muzikál po své premiéře 4. dubna 2015.

6.5 *Role a obsazení*

Marie Antoinetta:	Anna Marelová/ Michaela Dlouhá
Královna:	Kristýna Houserová/ Simona Malá
Sorin:	Jindřich Müller
Antoine:	David Tomášek
Chůva:	Barbora Ondrušková Nedvědová
Bětko:	Renáta Maršíková
Julča:	Aneta Komrsková
Vojta:	Jaromír Křivánek
Matěj:	Pavel Fiala
Rozina:	Nina Radostová
Malá Marie Antoinetta:	Sára Morávková/ Anna Šašková
Company:	Michaela Bicanová, Sára Pňáčková, Alžběta Kajtmanová, Kateřina Horníková, Tereza Hašková

---

¹⁰⁴ KOLÁŘOVÁ, Libuše. Role do muzikálu jsou rozdány. Hledá se poslední zpěvák. Týdeník Milevské noviny. 2014, (37).

6.6 *Proces realizace*

Organizace divadelní inscenace rozhodně nepatří mezi individuální záležitost. Režisérka, v tomto případě také autorka muzikálu, vedla celou inscenaci až do finální podoby, ale na uskutečnění tohoto projektu se podíleli svými kreativními poznámkami a aktivitami všichni účinkující. Touto formou vznikalo kolektivní syntetické umění, které během představení nebylo tolik vidět, ale jeho výsledek byl oceněn na konci potleskem, a ten patří všem účastněným.

Po obsazení všech herců se začalo od 4. října 2014 zkoušet. Zkoušky se konaly od října 2014, až do premiéry muzikálu každou sobotu od 9 do 17 hod. Na první zkoušku se všichni sešli v prostorách milevského kina. V úvodu první zkoušky se nejprve herci seznámili s dramatickou předlohou a se základním způsobem, jímž se bude muzikál *Tep královské krve* vytvářet. Základní fakta uvedla sama autorka Gabriela Molová spolu s textařem Leošem Voroninem.

Následovalo předvedení písně. Každý obdržel přes prázdniny e-mailem od autorky svůj podklad s textem, který pak na první zkoušce měl podle vlastního projevu předvést. Veškeré zkoušky se zaznamenávaly na videokameru, aby každý zpětně ze záznamu vypožoroval své stereotypy, chyby a nepřesnosti, které bylo třeba odstranit.

Pokud měla postava svou sólovou píseň, zkoušela ji přednostně, až poté nastoupily ty sborové. Už během prvních zkoušek měli zpěváci za úkol zapojit do svého projevu i hereckou stránku. V tomto ohledu nechávali autoři muzikálu velký prostor pro hercovu představivost a talent. Jelikož většina zúčastněných se však s herectvím ještě nikdy nesetkala, nebylo zcela jednoduché najít tu správnou cestu, po které se měla postava vést. V lednu 2015 byla přizvána pedagožka pražské DAMU Eva Spoustová k herecké konzultaci, která přesně po předvedení scény věděla, co po každém herci bude požadovat, proč na scénu jde a co si má myslet, aby divák už z výrazu pochopil, jaký je jeho cíl. Hodně se zaměřovala i na řeč těla. Herci tak zapracovali na osvojení své postavy a nehráli ji pouze jen fixovaně. Svým přístupem a odbornou pomocí posunula muzikál určitým směrem dále a ukázala cestu, po které se má dál vyvíjet.

Od února 2015 čekaly na jevišti už autentické rekvizity, díky kterým se zjistilo, co a jak funguje. V této fázi se vyzkoušelo jeviště z hlediska nově uspořádaného

prostoru, rekvizit a zároveň se projížděla celá hra od začátku do konce. A začaly generální zkoušky, kdy se muzikál hrál od začátku do konce s osvětlovačem a zvukařem. Během těchto zkoušek i představení byli herci ozvučeni bezdrátovými porty. Samozřejmě se i během těchto zkoušek několikrát zastavovalo a připomínkovalo.

Pěvecká příprava

Každý disponoval hudebními zkušenostmi, alespoň ze základních uměleckých škol, proto nikdo neměl výrazné problémy s pěveckou přípravou. Každý obdržel text s hudebním podkladem, který si doma pečlivě nastudoval a při zkouškách probíhalo už jen samotné předvedení a doladění drobných nedostatků.

Sborové nacvičování probíhalo během zkoušek, které měla na starosti převážně Gabriela Molová. Nejprve se zpívaly skladby po jednotlivých hlasech a teprve potom se nacvičovaly dohromady. Během zkoušek se nacvičovalo za doprovodu hudebních podkladů, které se pouštěly i během představení, jelikož živá hudba nebyla za těchto finančních podmínek k dispozici.

Choreografie

Jednotlivým choreografiím předcházely několikahodinové konzultace, při kterých nastínila autorka hudby a textař své představy o jednotlivých postavách, aby měla choreografka z čeho vycházet. Vyjasnili si také, kolik tanečníků bude zapotřebí v jednotlivých scénách, aby choreografka mohla co nejlépe využít nabízených prostorů. Samotné choreografie pak vznikaly v útrobách jejího pokoje. Tomu, aby se vcítila do hudby, vymyslela správné taneční kroky, a aby si co nejlépe představila dané téma, předcházelo několika hodinové poslouchání hudebních podkladů.

Stejně jako herectví, tak i tanec, jako další důležitá složka muzikálu, přišel se zápalem pro krásnou hudbu a příběh. Samozřejmě ve scénách, kde tančili hlavně zpěváci a zpěvačky, se přizpůsobovaly tak, aby pro ně tanec představoval přirozený pohyb, který by je nerušil při zpěvu, a nebyli nervózní z toho, že se jim tyto kroky nedaří.

Vždy bylo vidět, že každý chtěl podat při představení, co největší taneční maximum. Tance bylo v muzikálu méně, než si samotná choreografka na začátku představovala, ale respektovala představu autorky. Taneční výkony herců se každým

představením zdokonalovaly. Největším adrenalinem byla rvačka, která se ne vždy úplně vyvedla, ale chlapi byli výborní a nebáli se to pořádně rozjet a dohrát až do konce. Bohužel bylo málo času a přednostně se musely zkusit pěvecké a herecké scény.¹⁰⁵

6.7 Hudební čísla

Hudební podklady nahrávala sama autorka muzikálu Gabriela Molová. Jednotlivé nástroje, kromě bicích (Jiří Zelenka) a kytar (Norbi Kovacs), nahrávala pomocí počítačového programu, Steinberg Cubase. Steinberg Cubase je hudební software pro hudební nahrávky, zařizování a jejich úpravy. Řadí se mezi nejstarší a nejpobulárnější program profesionálního nahrávání na trhu, který se stále hojně využívá. Vše pak mastroval Jiří Zelenka.

První dějství

Úděl života	Barbora Ondrušková Nedvěďová
Tržiště	Aneta Komrsková, Renáta Maršíková, Barbora Ondrušková Nedvěďová, Nina Radostová, David Tomášek, Jaromír Křivánek, Pavel Fiala
Královna	Kristýna Houserová/ Simona Malá
V šenku nám oheň plápolá	Nina Radostová, Aneta Komrsková, Renáta Maršíková, David Tomášek, Jaromír Křivánek, Pavel Fiala, Jindřich Müller
Poučování o etiketě	Kristýna Houserová/ Simona Malá
V myšlenkách	Anna Marelová
Dotek osudu	David Tomášek
Rozina	Nina Radostová
V krčmě	David Tomášek, Jindřich Müller, Jaromír Křivánek, Pavel Fiala
Co je to láska	Barbora Ondrušková Nedvěďová, Anna Marelová

---

¹⁰⁵ Informace sdělené při osobním rozhovoru s Michaelou Bicanovou dne 7. dubna 2017

V zahradě	David Tomášek, Anna Marelová
Zákeřný plán	Jindřich Müller, Pavel Fiala, Jaromír Křivánek
<i>Druhé dějství</i>	
Hospoda	Nina Radostová, Renáta Maršíková Aneta Komrsková, Jaromír Křivánek, Pavel Fiala
Ženské přednosti	Renáta Maršíková, Aneta Komrsková, Nina Radostová
Schůzka v zahradě	Anna Marelová, David Tomášek
Spekulace	Renáta Maršíková, Aneta Komrsková, Jaromír Křivánek, Pavel Fiala, Nina Radostová Barbora Ondrušková Nedvědová, Jindřich Müller,
Kolik váží svědomí	Nina Radostová, Jindřich Müller
Záhrobí	Anna Marelová, David Tomášek
Příprava na ples	Aneta Komrsková, Jindřich Müller, Renáta Maršíková
Přelud myslí choré	David Tomášek, Anna Marelová
Finále	všichni

6.8 Příprava scény

Proto, aby představení mělo hladký průběh, je důležité, aby se před samotným představením postavila scéna, připravily všechny kostýmy, rekvizity, nalíčili se herci apod. Díky tomu, že se na projektu podílel menší počet lidí, zastávali herci kromě rolí hereckých i některé ostatní pomocné funkce. Každý se snažil svým jednáním přispět k předcházení chyb, které by ovlivnily celkový dojem z představení.

Již čtyři hodiny před samotným představením se herci scházeli, aby pomohli připravit scénu včetně kulis a rekvizit. Ne vždy se sešel kompletní počet osazenstva, ale nikdy nenastal problém v tom, že by nebyla scéna včas připravena.

Hudba a zvuk jsou pro muzikálové představení nesmírně důležité, proto zhruba dvě hodiny před začátkem představení probíhala zkouška portů a ozvučení. Porty měl na starosti pomocný technik zvukaře, který je měl vždy perfektně připravené.

Kostýmy

Do dobových kostýmů oblékla herce muzikálu *Tep královské krve* Agentura Kultur-Kontakt z Českých Budějovic. Pro patnáct herců bylo třeba vytvořit přibližně dvacet pět kostýmů. Vycházelo se zejména z aktuálních skladových zásob nebo vznikaly kostýmy a úpravy kostýmů přímo na tělo herce.

Muzikál *Tep královské krve* se odehrává v období baroka, kterému příslušelo honosné oblečení po vzoru královského dvora Ludvíka XVI. Styl oděvů se vyznačoval volným dekorativním stylem s uplatněním krajek a mnoha barev. Ženy oplývaly dlouhými sukněmi, které byly na předním díle rozstřiženy a odhalovaly spodní sukni. Horní živůtek byl šněrován.

Mužský oděv se skládal z dlouhého kabátu, ve kterém vynikaly zdobené rukávy košile. Kalhoty sahaly pouze ke kolenům, ze kterých vyčnívaly nejčastěji bílé punčocháče. Nedílnou součástí byly i alonžové paruky, které byly právě typické pro toto období. Díky těmto parukám je někdy toto období označováno v naší literatuře jako parukový sloh. Obléknout celý muzikál ve stylu baroka nebylo vůbec jednoduché.¹⁰⁶

Líčení

Líčení patří do třetice neodmyslitelných součástí divadelního představení. Bez tohoto prvku by celé představení cosi postrádalo. V zásadě platí, že musí být stejně přesvědčivé, jako herecké výkony. Líčení je proto výraznější hned z několika důvodů. Zvyšuje fyzickou přitažlivost a půvab, zvýrazňuje mimické svaly a rty a zachovává postavu po celou dobu představení v jedné úpravě. Vždy musí být totiž zachována charakteristika postavy. Maskéry pro tuto inscenaci byli sami účinkující, kteří si

---

¹⁰⁶ Barokní móda - e-LTex: barokní móda [online]. [cit. 2017-03-29]. Dostupné z: <http://www.skolotextilu.cz/abc/heslo.php?nr=63>

vytvářeli svépomocí svou masku nebo využili nabídnuté pomoci od ostatních, kteří už byli připraveni.

6.9 Odehraná představení

Premiéra muzikálu *Tep královské krve* se odehrála 21. března 2015 na domovské půdě v Domě kultury Milevsko. Do poslední židle se zaplnil místní sál domu kultury, kde po pětileté práci autorky Gabriely Molové na muzice a dvouleté spolupráci s textařem Leošem Voroninem vznikl první milevský muzikál. Další vyprodané představení se konalo 4. dubna 2015 v Domě kultury Milevsko, kde se poprvé představily alternované role. Potřetí mohlo spatřit milevské publikum muzikál *Tep královské krve* 18. dubna 2015. Dalších repríz se muzikál dočkal 11. června a 14. června 2015 v Domě kultury Milevsko.

Poté se protagonisté muzikálu rozjeli s milevským muzikálem do ostatních jihočeských měst. První zastávkou bylo písecké Divadlo Fráni Šrámka. Zde se herci poprvé setkali s opravdovým divadelním prostředím. Především pro zpěváky to byla velká výzva, jelikož se museli rychle zorientovat v novém prostředí. Vždyť divadlo má přece jenom pro tento druh představení lepší zázemí než městské kulturní domy. Pro písecké tanečnice bylo toto prostředí bližší, ale díky týmové podpoře si všichni s novým prostorem snadno poradili.

Následující představení bylo pro aktéry muzikálu další výzvou. Představení se totiž odehrávalo ve venkovním prostředí, a sice v městském parku Bažantnice v Milevsku, kde muzikál *Tep královské krve* zakončoval čtyřdenní program v rámci Bartolomějského posvícení – Milevské městské slavnosti 2015. Nejenomže nastaly problémy s usazením kulís na přistaveném pódiu, ale herci si museli najednou zvyknout na poměrově menší jeviště. Největší obavy z celkové akustiky byly předčasné, neboť práce nového zvukaře byla na špičkové úrovni.

25. srpna 2015 navštívil muzikál *Tep královské krve* prostory, ve kterých se královská rodina cítí lépe než v divadle. Zavítal totiž na státní zámek Hluboká. Zdi zámku Hluboká nad Vltavou sálaly už od začátku tajuplnou atmosférou a tím přispěly k celkovému výrazu tohoto příběhu z doby 18. století.

Příběh princezny Marie Antoinetty vidělo tábořské publikum 23. září 2015 v Divadle Oskara Nedbala. Amatérští nadšenci pro divadlo byli natěšeni na novou divadelní scénu. Muzikál se v tomto divadelním prostředí hraje s větším nadšením a jistotou, neboť je zde veškeré technické vybavení zcela připraveno pro tento typ představení.

Další představení se konalo opět v kulturním domě, tentokrát v Kulturním středisku města Bechyně 28. září 2015. V pořadí desátá repríza se konala v krajském městě České Budějovice v divadelním sálu DK Metropol. Zpěváci a tanečníci se ukázali na velkém pódiu, které pro ně bylo další velkou výzvou. Bohužel 21. listopad 2015 se nestal šťastným dnem pro účinkující, jelikož právě osudnou sobotu se konalo spousta dalších akcí. Proto se návštěvnost muzikálového představení odrazila i na počtu prodaných vstupenek.

V roce 2016 se konala pouze už poslední tři představení. První z nich mohlo publikum zhlédnout v Divadle A. Dvořáka v Příbrami. Jednalo se o první představení za hranicemi Jihočeského kraje. I diváci ze Středočeského kraje přivítali muzikál Tep královské krve s nadšením a herci opouštěli zázemí tohoto krásného divadla velmi neradi.

Poslední opozdilci, ale i skalní fanoušci z okolí Milevska, spatřili muzikál naposledy 8. května 2016 v Domě kultury Milevsko. I tentokrát si přišli poslechnout příběh o mladičké královské dceři Marii Antoinettě. Děníera tohoto muzikálu se neuskutečnila na domovské scéně, ale v rámci Cipískoviště ve známém prostředí píseckého Divadla Fráni Šrámka. 14. května 2016 ukončil muzikál Tep královské krve svou cestu po divadelních jevištích a kulturních scénách.

6.10 Financování muzikálu

Napsat muzikál není snadné, ale ještě mnohem těžší je celý projekt zrealizovat. V dnešní podobě hudebně zábavného divadla je realizace závislá na solventnosti nějakého patrona, který by si celý projekt vzal finančně pod svá ochranná křídla. Bez peněz je těžké něco realizovat.

Pod svá ochranná křídla si vzal muzikál Tep královské krve částečně i ředitel Domu kultury v Milevsku Bc. Vít Kratochvíl. Dům kultury Milevsko zajistil nejenom prostory pro zkoušení a následná představení, ale také zaštiťoval muzikál z právního a ekonomického hlediska. Veškeré finanční prostředky muzikálu Tep královské krve tvořil peněžitý vklad autorky muzikálu Gabriely Molové, který prostřednictvím domu kultury, jako právního subjektu zastupující muzikál v provozování umělecké činnosti, financoval všechna představení. Nebylo snadné přijít do kulturního domu na malém městě s muzikálem v takovém rozsahu. Ale i přes všechna úskalí, která muzikál potkala se město Milevsko může pyšnit svým vlastním muzikálem.

Informace týkající se hospodaření jsou uváděny pouze v přibližných hodnotách. Každé představení vyžaduje různorodé náklady. Přesto je zde uvádím, aby si čtenář vytvořil představu o průměrných nákladech na jedno představení. K nákladům za jedno představení náleží částka 20.440,- Kč, která pokrývá náklady za účinkující. Tato částka zahrnuje honoráře vyplacené hercům, herečkám a tanečnicím. Náklady spojené s technickým zázemím, do kterých jsou zahrnuti zvukař, osvětlovač, projekce, kulisáci a kostýmy se rovná částce 17.790,- Kč. Další různorodou složkou nákladů je za pronájem prostor, který dosahoval na přibližnou částku 12.770,- Kč.¹⁰⁷

Smlouvy o zajištění umělecké produkce se uzavíraly mezi Domem kultury Milevsko a poskytovatelem (herci, technickými pracovníky), kteří se navzájem zavázali svým podpisem poskytnout potřebnou součinnost k zabezpečení umělecké produkce.

---

¹⁰⁷ Informace sdělené při osobního rozhovoru s Gabrielou Molovou dne 28. března 2017

7 Závěr

Jakákoliv divadelní inscenace se po své derniéře ztrácí v propadlišti času. Nikdy se už nevrátí v takové podobě, jako ji prožívali původní herci a první obecenstvo. Po letech je sice možné podívat se na natočený záznam, poslechnout si písničky na CD nebo si rovnou všechny písničky zazpívat ze zpěvníku, ale i když se z tohoto muzikálu zachovají významné dokumenty, nikdy už nebude možné dozvědět se o společenské atmosféře během zkoušek, představeních a také o krásných přátelstvích, která během tohoto projektu vznikala.

Proto si tato diplomová práce kladla za cíl uchopit alespoň podstatnou stránku muzikálu *Tep královské krve*, a to od prvotního nápadu, samotné realizace, až po odehraná představení. Tím, že jsem tvořila jeden článek z muzikálového týmu *Tepu královské krve*, jsem nahlédla snadněji do průběhu a celé organizace tohoto projektu. Ne všechny informace jsou publikovatelné, a tak některé části nemohly být zveřejněny.

Do mé práce bylo zároveň zapotřebí oslovit několik osob, které se podílejí na tvorbě muzikálů v rámci Jihočeského kraje. Byla to nádherná setkání. Věřím, že i v dalších letech budeme moci navštívit jejich další autorské počiny. Doufám, že má diplomová práce odkryje alespoň z části práci muzikálových tvůrců a dá možnost nahlédnout do jejich nadšení pro umění. Přeji všem muzikálovým nadšencům, hercům, tvůrcům a kolegům, aby i nadále pracovali na umění bez komerční poddajnosti a dokázali se vždy prosadit.

8 Seznam pramenů a literatury

Literatura

BERNARD, Jan. *Co je divadlo.* Praha: SPN, 1983. Pomocné knihy pro žáky (Státní pedagogické nakladatelství).

BEZ, Helmut, Jürgen DEGENHARDT a H.P. HOFMANN. *Muzikál.* Bratislava: OPUS, československé hudobné vydavateľstvo, n. p., 1987. ISBN 62-001-87.

BOR, Vladimír. *Hudební filmy a muzikál.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1981.

LICHARDOVÁ, Olga. *Metodické minimum pre začínajúce ochotnícke súbory.* Bratislava: Osvetový ústav, 1979.

OSOLSOBĚ, Ivo. *Divadlo, které mluví, zpívá a tančí: teorie jedné komunikační formy.* Praha: Supraphon, 1974.

OSOLSOBĚ, Ivo. *Marsyas, Apollón-- a Dionýsos: přibližování k muzikálu.* Brno: Divadelní fakulta Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, 1996. ISBN 8085429241.

PAVLOVSKÝ, Petr, ed. *Základní pojmy divadla: teatrologický slovník*. Praha: Libri, 2004. ISBN 8072771949.

PROSTĚJOVSKÝ, Michael. *Muzikál expres: malý průvodce velkým muzikálem*. Brno: Větrné mlýny, 2008. Dokořán (Větrné mlýny). ISBN 978-808-6907-499.

SPURNÁ, Helena, ed. *Hudební divadlo jako výzva: interdisciplinární texty*. Praha: Národní divadlo, 2004. Knihovna opery Národního divadla. ISBN 80-725-8161-9.

VANĚK, Jan J. *Muzikál v Čechách, aneb, Velký svět v malé zemi: [Bára Basiková, Lucie Bílá, Jitka Molavcová, Daniel Hůlka, Kamil Střihavka, Jiří Suchý]*. Praha: Knihcentrum, 1998. ISBN 80-860-5467-5.

Prameny

Brožura muzikálu Tep královské krve

Brožura muzikálu Ledová země

Milevské noviny: Role do muzikálu jsou rozdány. Hledá se poslední zpěvák. 2014, (37).

Osobní rozhovor s Gabrielou Molovou

Osobní rozhovor s Leošem Voroninem

Osobní rozhovor s Michaelou Bicanovou

Osobní rozhovor s Vojtěchem Adamčíkem

Rozhovor elektronickou poštou s Marcelou Haspeklovou

Zákony II/2016: Občanský zákoník... Český Těšín: Poradce, 2016. ISBN 9771802827164. ISSN 1802-8268.

Internetové odkazy

Vojtěch Adamčík [online]. [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/>

Muzikál "Cyrano". *Vojtěch Adamčík* [online]. [cit. 2017-02-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-cyrano.html>

Vojtěch Adamčík: Muzikál Úděl osudu [online]. [cit. 2017-01-04]. Dostupné z: <http://vojtechadamcik.blogspot.cz/p/muzikal-udel-osudu.html>

Universum v kostce: O centru [online]. [cit. 2017-04-14]. Dostupné z: <http://universum.roke.cz/o-centru/>

JVP TV. *Aktuálně s Janem Hovorkou nejen o muzikálu Ledová země* [online]. In: . 2016 [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=WN7D8-ln-Rs&t=447s>

Barokní móda - e-LTex: *barokní móda* [online]. [cit. 2017-03-29]. Dostupné z: <http://www.skolertextilu.cz/abc/heslo.php?nr=63>

9 Seznam příloh

- Příloha č. 1: Přehled odehraných představení souboru Dutam
- Příloha č. 2: Plakát muzikálu Ledová země
- Příloha č. 3: Plakát muzikálu Cyrano
- Příloha č. 4: Prvotní obsazení muzikálu Tep královské krve zveřejněné na webových stránkách muzikálu
- Příloha č. 5: Tep královské krve; premiérové obsazení, alternace a realizační tým muzikálu
- Příloha č. 6: Plakát muzikálu Tep královské krve
- Příloha č. 7: Brožura muzikálu Tep královské krve (přiložená na vnitřní straně zadních desek DP)

Příloha č. 1

Přehled odehraných představení souboru Dutam

2002	Boris Vian	Pěna dní
2001	Avram Davidson	Ted' Budeme spát
2001	Truman Capote	Miriam, Mistr Bída
2002	Paolo Coelho	Alchymista
2003	Paolo Coelho	Ďábel a slečna Chantal
2004	Truman Capote	Nezvaní
2005	Richard Brautigan	V melounovém cukru
2007	Vojtěch Zamarovský	Gilgameš
2009	Douglas Adams	Stopařův průvodce po galaxii
2012	Anne Cameron	Dcery Měděné ženy
2014	Irena Dousková	Doktor Kott přemítá
2016	Autorské představení	Ledová země

Zdroj: Informace jsou vyjmuty z Almanachu Ledová země

DIVADELNÍ SOUBOR
DUTAM
při SPgŠ a VOŠS Prachatice

uvádí autorský muzikál

LEDOVÁ ZEMĚ

V TITULNÍ ROLI Petra Kůsová / Jan Mikeš
HUDBA Jan Hovorka
REŽIE Marcela Haspeklová

20. 05. 2016
sál Kulturního domu ve Zbytinách
v 19:30 hodin

22. 05. 2016
sál Kulturního domu v Lažištích
v 19:00 hodin

vstupné 100,-Kč

VOŠS a SPgŠ Prachatice
Potraviny Oldřich Beer
LamiDecor spol. s r.o.

K H I S
KULTURNÍ A INFORMAČNÍ SLUŽBY MĚSTA PRACHATICE

PIVOVAR PRACHATICE

Indická restaurace
Tandoor
Prachatice

B&TY

muzikál **Cyrano**

Vojtěch Adamčík / Filip Šinkner
hudba *texty písní*

Kateřina Studená
režie

V hlavních rolích:
RADOMÍR ŠVEC
TOMÁŠ VÁVRA
LUCIE PRAGEROVÁ
LUKÁŠ RANDÁK
OTOMAR NOVOTNÝ
JAN MRKVIČKA

od 25.3.2016
Malá scéna DK Metropol
České Budějovice

*Vstupenky osobně v pokladně DK Metropol
nebo online v síti CBsystem.*

www.cyrano-muzikal.cz

Produční partner: Nadace ČEZ

Hlavní partneri:

Partneři:

Mediační partner:

TEP KRÁLOVSKÉ KRVĚ

Obsazení

Marie Antoinetta	Anna Marelová / Michaela Dlouhá
Královna	Kristýna Houserová / Nina Radostová
Sorin	Andřich Müller
Antoine	David Tomášek
Chůva	Barbora Reiterová / Barbora Ondrušková Nedvědová
Bětka	Renáta Maršiková
Julča	Aneta Komrsková
Vojta	Jaromír Křivánek
Matěj	Jan Janda
Rozina	Nina Radostová / Eliška Suková

Příloha č. 5

původní český muzikál **TEP**
KRÁLOVSKÉ
KRVE

21.11.

19.00

Metropol České Budějovice

vstupné 220 Kč

vstupenky online na www.cbsystem.cz

pokladna KD Metropol a DK Milevsko

www.tepkralovskekrve.cz